

Alte Drucke

Concilia quatuor generalia

TOMVS PRI=||MVS QVATV=||OR CONCILIO||rum generalium. || Quadraginta
septem Conciliorum prouincialiu[m] au=||thenticorum. || Decretorum
sexaginta nouem Pontificum. Ab aposto=||lis & eoru[m]de[m] ...

Isidorus <Hispalensis>

Parisiis, 1524

INCIPIVNT DECRETA SYMMACHI PAPE.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150505

studiat gloriosissime & clementissime semper auguste,

INCIPIVNT DECRETA SYMMACHI PAPE.

i	¶ Ut res ecclesie non alienentur, sed clericis vel monachis aut peregrinus in usu tantummodo largiantur.	iiii	¶ Ut vidue vel virgines professæ continentiam, ultra non nubant
ii	¶ Ut nullus honorem premiis accipiat.	v	¶ Ut nullus per ambitum ad episcopatum accedat.
iii	¶ Ut raptores viduarum vel virginum		

A

LECTISSIMO FRATRI CESARIO SYMMACHVS, hortatur nos eqtas postulacionis desiderio tue fraternitatis gratater annuere, quia de sigulis que ab apostolica sede concedere supplicas quod a patrum cautela & prouisione non discrepat. Et quamuis ecclesiastice pene regule omnia comprehendant, tamen superfluum esse non credimus, nunc que sunt sepius interdicta repetere.

Capitulum primum.

B

¶ Possessiones igitur quas vnusquisq; ecclesie proprie dedit aut reliquit arbitrio, alienare quibuscumque titulis atq; distractionibus vel sub quocumq; argumento non patimur, nisi forsitan aut clericis honorum meritis, aut monasteriis religionis intuitu, aut certe peregrinis si necessitas largiri suaferit, sic tamen ut hec ipsa non perpetuo sed temporaliter perfruantur.

Capitulum secundum.

C

¶ Illud magnopere comonens ut hi qui non dei gratia, sed promissione rerum ecclesiasticarum premissa ad sacerdotium conantur accedere desideriorum talium reprimatur effectus. Qui autem ab huiusmodi se intentione non cohibent vindictis canonum sciant se sine dubitatione subiciendos, ne facile ad sacerdotium permittantur accedere, quibus & gradus & tempora constituta sunt, per que ad hanc dignitatem debeant aspirare, quia quicumq; sine statuto promouetur non facile caret offensa, & sine experimento non potest quis electionis obtinere sententiam.

Capitulum tertium.

D

¶ Raptores igitur vel viduarum vel virginum ob immanitatem tanti facinoris detestamur, illos vehementius persequendo qui factas virgines vel volentes vel inuitas matrimonio sociare tentauerunt. Quos pro ea nefandissimi criminis atrocitate a communione suspendi precipimus.

Capitulum quartum.

E

¶ Neq; viduas ad nuptias transire patimur que in religioso proposito diurna obseruatione permanserunt. Similiter virgines nubere prohibemus quas annis plurimis in monasteriis etatem peregrisse contigerit.

Capitulum quintum.

F

¶ Nullus itaq; per ambitum ad episcopalem honorem permittatur accedere. Nam cum hic excessus in laica conuersatione culpetur. Quis dubitat quod religiosi & deo seruientibus incurrat obprobrium? Si quis episcopatum desiderans data pecunia potentes personas minime suffragatrices adhibeat, nec ad decretum sibi faciendum clericos vel ciues subscribere adhibito cuiuslibet generis timore compellat, vel premiis aliquibus hortetur. Decretum sine visitatoris presentia nemo conficiat, cuius testimonio clericorum accitum possit vnanimitas declarari. Hortamur itaq; ut pro catholice religionis intuitu ecclesiarum pace hec vniuersa fideles deuota mente custodiant, quia non est dubium preuaricatores interdictorum talium iuxta venerandos canones proprie communionis subire iacturam hoc tamen ad omnium episcoporum volumus efferi notitiam. Deuste in columem custodiat frater carissime. Data octauo Idus Ianuarii probo. c. consule.

INCIPIVNT CAPITVLA PRIME SYNODI ROMANE
SVB SYMMACHO PAPA.

i Suggestio fulgentii archidiaconi ecclesie
Romane de congregata synodo ex pre-
cepto pape symmachi.

ii Interlocutio symmachi vt episcopalis
ambitus radicitus amputetur.

iii Sententia synodi vt si quis papa super-
stite pro romano pontificatu cuiq̃ quoli-
bet modo fauore prestare conuincitur, lo-
ci sui ordine vel comunione priuetur.

iiii ¶ Vt si papa preuentus morte nō potue-
rit ante de sui successoris electione decer-
nere, is ordinetur antistes quē cunctus de-
rus aut certe pars maior elegerit.

v ¶ Vt si quis ambientes, vel fautores am-
bientium coniuratoresq̃ prodiderit non
solū purgatus videatur esse si fuerit par-
ticeps, verum etiam remuneratione di-
gnissimus estimetur.

A

NOST CONSVLATVM PAVLINI VIRI CLARISSIMI CALENDAS
martii in basilica beati Petri apostoli synodo presidente beatissimo papa Symmacho ful-
gentius archidiaconus dixit. Capitulum primum.

¶ Beatitudo vestra directis ante hac per prouicias auctoritatibus frequenter Italie sacer-
dotum synodū cōuocauit, quorū presentia in vestris videtur oculis cōstituta. Nunc beatitudo vestra
que ad ecclesiasticas indēitates vel ad pacē toti⁹ ecclesie pertinet, siue cōcordiā dignetur tractabiliter
ordinare. Acclamatu⁹ est ab omnib⁹ ep̃is & pb̃is. Exaudi xp̃e, symmacho vita. Dictū decies. Cuius
sedē & annos, dictū est nonies, vt facias rogamus, dictū est decies. Capitulū secūdū.

B

¶ Symmachus ep̃s ecclesie catholice vrbis rome dixit. Concilium dilectionis vestre neglecta hyemis
asperitate, sollicitudo vestra pro ecclesiastica indēitate sp̃aliter cōgregauit vt ep̃alē ambitū & cōfusio-
nis incertū, vel popularē tumultū quē p̃ surreptionē diaboli vsurpatione aliquorū, tēpore ordinatiōis
mee cōstat exortū, cōicato p̃ter tractatū in futurū possimus robuste ac viuaciter amputare. Atq̃ ideo
caueam⁹ i posterū ne subuersio discipline aut audacia p̃sumētū gestiat tētare similia, & parī adiuua-
tione tactemus expressis, s. sentētiis sancietes quid circa romani ep̃i ordinatiōē debeat custodiri Vni-
uersi ep̃i vel pb̃i dixerūt, vt fiat rogam⁹ dictū est decies, vt scandala amputent⁹ rogam⁹, dictū est no-
nies, vt ambitus extingatur rogam⁹ dictū est decies, exaudi xp̃e, symmacho vita dictū est septies. Cu-
ius sedē & annos, dictū est quinquies, vt de p̃nti fiat, dictum est decies, Symmachus ep̃s dixit. Quo-
niā fraternitas ṽra curā puisionis nostre suis exhortationib⁹ icitauit, & parilē circa ecclie tranquillitatē
dei nostri cōtēplatio animū prestat, sicut prefati sum⁹ deliberatiōe in presenti habita quid placeat ex
oibus vestris in formate insentētiis que in hoc venerabili concilio per ecclasticarecitantur officia Cūq̃
surrexissent & paulopost iterū cōsedissent, Emilian⁹ notarius synodi decretavulgauit Cap. iiii.

C

¶ Propter frequētes ambit⁹ quorūdā & ecclesie nuditatē vel populi collisionē que moleste & incōpe-
tenter ep̃atū desiderantiū gnauit auuiditas, vt extingatur futuris p̃sūptio tā p̃nitiosa tēporib⁹ cōfli-
tuit sancta synodus vt si quis pb̃r aut diaconus aut cleric⁹ papa icolumit & eo iconsulto aut subscriptio-
nē p̃ romano p̃ntificatu cōmodare aut p̃cia p̃mittere aut sacramētū prebere tētauerit aut aliquod cer-
te suffragiū pollicereri, vel de hac causa priuatis cōuenticulis factis deliberare atq̃ decenere, loci sui di-
gnitate atq̃ cōione priuetur, vniuersa synodus surgens acclamauit. Exaudi xp̃e, symmacho vita, di-
ctum est decies hic pax cum symmacho dictū est quindecies. Cuius sedē & annos dictū est octies,
Pari seueritate feriēdo eo qui hoc viuo sicut dictū est p̃ntifice quolibet modo fuerit cōuict⁹ aut cer-
te tentasse oibus pariter hui⁹ culpe reis anathematis pena plectēdis Symmachus ep̃s dixit. Ergo vni-
uersitati placet & ab omnib⁹ recognoscitur vel probatur ista sententia. Vniuersa synodus dixit, placet,
& quod omnibus placet fiat. Capitulum quartum.

D

¶ Si quod ablit transit⁹ pape iopinat⁹ euenerit vt de sui electiōe successoris vt (supra placuit) nō pos-
sit ante decernere siquidē in vnū totius iclinauerit ecclasticū ordinis electio cōsecretur elect⁹ ep̃s. Si
enī vt fieri solet studia ceperit esse diuersa eorū de quibus certamen emerferit, vincat sentētia plurimo-
rum Synodus dixit placeat dictū est decies. Capitulum quintum.

E

¶ Propter occultas autē fraudes quas hui⁹ snia distractionis cōsequitur. Si quis ad ecclesiasticā ptule-
rit noticiā cōsilia eorū qui cōtra hanc synodū de p̃ntificali egerint ambitū & rōnabili p̃batiōe cōuice-
rit particeps actionis hui⁹ nō solū purgat⁹ ab oī culpa sit, sed etiā remuneratione que nō indigna sit
subleuetur, vniuersa synod⁹ dixit, Placet oīa, Et adiecit. Exaudi xp̃e, symmacho vita, dictū est trede-
cies vt ista seruētur rogam⁹ dictum est decies. ¶ Symmachus ep̃s catholice ecclesie vrbis Rome dixit
acclamationes ṽras synodiq̃ iudiciū p̃ntia gesta suscipiēt Et adiecit Ea que ad sopiēdos veterinosē p̃sū-
ptiōis errores ṽl iūse rebus ecclasticis egritudinis morbos qb⁹ vniuersalis ificiebat ecclia deliberatio

E

religioni congrua paciꝫ restituit, firmitatem perpetem sortianturvt pressante deo quem custodem rerum constat esse bonarum synodalis ordinatio vigeat, atq; omnis qui sine persone alicuiꝫ distinctio ne venite presumpserit, indicta superius distinctione plectetur. Et subscriplerunt Celiussymmachus episcopus ecclesie catholice vrbis Rome his synodalibus constitutis a me probatis atq; firmatis cōsen- tiens subscripsi, Celiuss rusticus episcopus ciuitatis minturnensis subscripsi & cōsenſi synodalibus, con- stitatis atq; in hac profiteor me manere sententia, Celiuss bonefacius episcopus ecclesie beliternensis subscripsi & cōsenſi synodalibus cōstitutis atq; in hac me profiteor manere sententia, Meseenus huma- nus, Rufinus camisinus, Cresconius tudertinus, Clarus allifanis, Basiliius tolletanꝫ, Vitalis fundanꝫ, Decius trincabernus, Innocentius nubanatis, Vitalianus rofellanus, Maximus bresanus, Constantiꝫ capuanus, Benignus aquieninensis, Fortunatus suesanus, Palladius sulmontinꝫ, Vindemiꝫ, Anteati- nus, Constantius vtricularius, Iohannes ariminensis, Germanus pisaurenſis, Martinus terracinensis Candidus tiburtinus, Laurentius tribensis, Vitalianus narmienſis, Paschasius vultinuenſis, Fortuna- tus episcopus ecclesie anagnine pro sanctulo episcopo ciuitatis lignine quia subscribere nō potuit pro eodem subscripsi, Valerius calenotanꝫ, Felicissimus forosumpromenſis, Valentinus aminernas pro Romano episcopo ecclesie pytanitiū subscripsi, Colonius foroliuienſis, Epiphanius beneuentanus Iohannes spoletinus, Constantius benefranus, Maximianus perulinus, Salutiuss cameninus, Lucia- nus tarquinensis, Molensis centumcellensis, Florentius pleſtanus, Maximianus subaugustanus, For- tunatus fulgentanus, Iohannes vinonenſis, Gaudentius tadinatis, Mercurius surtinus, Serenus mur- nentanus, Iustus acerontinus, Adeodatus ceronſis, Stephanus mirſinenſis, Dulcitiuss sabinenſis, For- tunatus anagninus, Felix nepesinus, Serenus nolanus, Ancilpius puteolanus, Timotheus abellinarius Rosarius surrentinus, Stephanus neapolitanus, Rosarius ep̄s pro fratre meo Vrſo episcopo subscripsi, Bellator ostienſis, Gaudentius vulcinenſis, Marius tifernitiuss Item Gaudentius episcopus vulcinen- sis, Lampadius pro Proiecto episcopo forononano, Adeodatus formenſis, Quintus theanenſis, Vrſ- ſus stabianus, Gaudentius salernitanus, Saturninus herdonitanus, Subscriplerunt episcopi numero septuaginta tres, Celiuss, Laurentius archipresbyter tituli lixide, hic subscripsi & cōsenſi synodalibus cōstitutis, atq; in hac me profiteor manere sententia, Ianuarius presbyter tituli vestine, Sebastianꝫ pre- sbyter tituli equitii, Martianus presbyter tituli sancte cecilie, Valētinus presbyter tituli Eusebii, Gor- dianus p̄b̄r tituli pammachi, Anastasius presbyter tituli anastasie, Petrus presbyter tituli sancti Cle- mentis, Genasius presbyter, tituli nichomedis, Vrbicus presbyter, tituli Sancti clemētis, Dionisiꝫ p̄b̄r tituli Emiliane, Paulirius presbyter tituli sancti Iulii, Epiphanius presbyter tituli apostolorum, Valens presbyter tituli sancte sabine, Acertius presbyter tituli faciole, Agapitus presbyter tituli apostolorum, Adeodatus presbyter tituli equitii, Petrus presbyter tituli grifogoni, Benedictus presbyter tituli gatii, Sop- anus p̄b̄r tituli vestine, Dominicus p̄b̄r tituli prisce, Isterius presbyter tituli pudentis, Redemptus presby- ter tituli trigide, Felix presbyter tituli equitii, Seuerus presbyter tituli gatii, Redemptus presbyter tituli grifogoni, Stephanus presbyter tituli marcelli, Prorecticius presbyter tituli damasci, Crescentiꝫ presbyter ti- tui apostolorum, Iouinus presbyter tituli emiliane, Iulianus presbyter tituli anastasie, Bonus presbyter tituli crescentiane, Septimus presbyter tituli iulii, Paschasius presbyter tituli eusebeii, Cyprianus presby- ter tituli marci, Iohannes presbyter tituli pammachii, Epiphanius presbyter tituli faciole, Sebastianus presbyter tituli nichomedis, Bonefacius presbyter tituli cecilie, Martinꝫ presbyter tituli ciriaci, Petrus presbyter tituli praxedis, Andreas presbyter tituli sancti timothei, Timotheꝫ presbyter tituli marcelli Epyphanius presbyter tituli ciriaci, Hylarius presbyter tituli lucine, Seruus dei presbyter tituli sancti clemētis, Victorius presbyter tituli sabine, Opilio p̄b̄r tituli vestine, Laurentius p̄b̄r tituli sancti lauren- tii, Petrus p̄b̄r tituli grifogoni, Eutices p̄b̄r tituli emiliane, Romanus p̄b̄r tituli trigildie, Iulianus p̄b̄r tituli anastasie, Marcellinus p̄b̄r tituli iulii, Marcus p̄b̄r tituli lucine, Dominicus p̄b̄r tituli trescentiane Vicemalus p̄b̄r tituli crescentii, Abundatius p̄b̄r tituli sabine, Abundius p̄b̄r tituli marci, Marcellus p̄b̄r tituli romalii, Venantius p̄b̄r tituli marcelli, Asellus p̄b̄r tituli vitanii, Stephanus presbyter tituli eu- sepii, Agatho presbyter tituli vizantis, Paulinus presbyter tituli sancti Laurentii. Subscripserunt epi- scopi numero sexaginta tres.

A ¶ Cyprianus dyaconus sancte ecclesie Romane regionis septime his subscripsi, & cōsenſi synoda- libus constitutis, atq; in hac me profiteor manere sententia, Anastasius diaconus regionis prime sub- scripsi, Citonatus diaconus quinte regionis subscripsi, Iohannes diaconꝫ regionis secunde subscripsi, Tarenſis diaconus regionis prime subscripsi, Tertullus, diaconus regionis quarte subscripsi.

Explicit.

Exemplar constituti, facti a domino Symmacho papa de rebus ecclesie conseruandis.

FLAVIO VIRO CLARISSIMO IUNIORE CONSVLE SVB A

die octauo Iduum nouembrium in Basilica beati Petri apostoli residente venerabili viro papa Symmacho, vna cū venerabilibus viris Laurentio, Maximo residentibus episcopis, etiam Petro, Laurentio, Emiliano, Trigidio, Felice, Bassiano, Cresconio, Pacatiano, Benigno, Rufentio, Innocetio, Iohāne, Maximo, Stephano, Iohāne, Sereno, Eulalio, Proculeio, Fortunato, Lauretio, Eustachio, Martiāo, Iocūdo, Cādido, Fortunato, Felice, Euticio, Helpidio, Aprile, Innocentio, Mercurio, Hylario, Fortunato, Concordio, Asello, Innocentio, Stephano, Gerontio, Pascasio, Vitale, Memore, Seuerino, Hilario, Venerioso, Innocentio, Casto, Colonico Siluino, Maximiliano, Arestone, Seuerio, Propinquo, Martino, Valentino, Sebastiano, Romano, Vindemio, dulcitio, Victore, Vrso, Mercurio, Asello, Seruo dei, Adeodato, Asterio, Martiniāo, Felice, Eusebio, Augusto, Proiecticio, Crisogono, Venantio, Rustico, salustio, Probo, Amando, Basilio, & florentio episcopis, Residentibus etiam, Proiecto, Martino, Epiphanio, Sebastiano, seruo dei, Octauiano, Epiphanio, Anastasio, Abundantio, Vicomalo, Paulino, Iuliano, Marcello, Agathone, Benedicto, Crescētiano, Pascasio, Iuliano, Seuerio, Paulino, Adeodato, Iohanne, Timotheo, Laurentio, Hylario, Marco, Stephaniano, Binantio, Petro, Petro Crisogono, Littorio & crisogono, Timulo vel Maximino, Fortunato presbyteris, Astatibus quoque diaconibus, Anastasio, Hormisda, Iohanne & agapito, Symmachus episcopus ecclesie vrbis Rome dixit.

Bene quidem fraternitas vestra ecclesiasticis legibus obsecuta. Sub diuini timore iudicii, que erant instituenda diffiniuit, & ad iusticie cumulū perduxit sufficēter dum vniuersa cōplectitur, nec adiectione indiget plenitudo, maxime de clericis quos amor dominationis inualuit, & iugum discipline ecclesiastice fecit respuere, quos propterea schisma fecisse apud vos constitit, quibus misericordiam tamē quā deus mandat vniuersis impēdi, vt oportuit nō negastis, si duritia cordis eorum nō sibi acquirat penam dum cōtēnit oblata remedia. Quorum excessus ad enarrādum difficile est, vnū tamē quod occurrit venerando ordini vestro intimare nō differo. Dixerunt inter alia scripturam quandā illis stris memorie basilium quasi p ecclesiastice amore substantie cōscripsisse, in qua nullus Romane, ecclesie nec interfuit, nec subscripsit antistes, per quē potuisset sortiri legitimā firmitatem. Ne ego inde disputē, vnde potest vestrū iudicare cōcilium requiratur & deferatur in mediū vt lectione agnoscatis cuiusmodi possit habere constantiam. Sancta synodus respondit. Deferatur in mediū, vt cuiusmodi di sit possit agnosci. Et dum diceret hormisda diaconus recitauit.

Cum in vnū apud beatū Petrum apostolum resedisset, sublimis & eminentissimus vir prefectus pretorio atque patricius agens etiā vices pcellentissimi regis odoacis Basilus dixit. Quāq̃ studii nostri & religionis intersit, vt in episcopatus electione cōcordia principaliter seruetur ecclesie, ne per occasionem seditionis status ciuilitatis vocetur in dubium tamen admonitione beatissimi viri pape nostri simpliciū quē ante oculos semper habere debemus, hoc nobis meministis sub obtestatione fuisse mandatū, vt pter vllum strepitum & venerabilis ecclesie detrimētum, si eum de hac luce transire cōtingerit, non sine nostra cōsultatione cuiuslibet celebretur electio. Et cū legeret Cresconius episcopus ciuitatis Tudertine ecclesie surgēs e cōfessu dixit. Hic perpendat sancta synodus, vt ptermisissis religiosis personis quibus maxime cura est de tāto pōtifice in suā redigeret potestatem qd cōtra canones esse manifestū est. Item hormisda diaconus legit, ne quid cōfusiōis atque dispendii venerabilis ecclesia sustineret, miramur ptermisissis nobis quicūq̃ fuisse tētātū cū sacerdote nostro superstite nichil debuisset assumere. Quare si amplitudini vestre vel sanctitati placet incolumia omnia que ad futuri antistitis electionem respiciunt. Religiosa honoratione seruemus. Hāc legem specialiter preferentes quā nobis heredibus p nostris Christiane mētis deuotiōe sancimus, ne vnq̃ prediū seu rusticū siue vrbānū, vel ornamēta, aut ministeria ecclesiarū que nūc sunt vel ex quibuscūbet titulis, ad ecclesiarū iura peruenerūt, ab eo qui nūc antistes sub electiōe cōmuni fuerit ordinādus & illis qui futuris seculis sequetur, quocūq̃ titulo atque cōmento alienare voluerit. Inefficax atque irritū iudicetur, sitq̃ facienti, consentienti, accipientiq̃ anathema. Maximus episcopus plebane ecclesie dixit. Modo sancta synodus digne tur edicere, licuit laico homini anathema in ordine ecclesiastico dictare, aut si potuit laicus sacerdoti anathema dicere, & cōtra canones qd ei non cōpetebat cōstituere. Dicite nobis quid videtur, de me licuit laico legē dare. Sancta synodus dixit nō licuit. Et adiecit lege sequētia. Hormisda diaconus legit.

ll. i.

git. Et his qui predium rusticum vel urbanum iuris ecclesiastici fuerit consequutus, nouerit se nulla lege vel prescriptione munitum, sed siue is qui alienauerit siue eum qui frequenter, & voluntate contraria predium huiusmodi alienatum reuocare tetauerit, id cum fructibus restituat, qui illud fuerit consequutus. Et cum legeret Stephanus episcopus venusinus ecclesie surgens e confesso dixit perlegatur. Hormisdas diaconus legit. Quam etiam penam placuit accipientis heredes pheredesque respicere, in qua re cuilibet clericorum contradicendi libera sit facultas, iniquum est enim & sacrilegium instar, ut que vel pro salute, vel pro requie animarum suarum unusquisque venerabili ecclesie pauperum causa contulerit, aut certe reliquerit ab his quos maxime seruare conueniat in alienatione transferatur. Plane quaecumque in gemmis auro vel argento, necnon & vestibus minus apta vltibus vel ornatui ecclesie videbuntur, que seruari ac diu manere non possunt, sub iusta estimatione vendantur, & erogationi religiose perficiant. Cumque lecta fuisset Laurentius mediolanensis ecclesie episcopus dixit. Ista scriptura nullum Romane ciuitatis potuit obligare pontificem, quia non licuit laico statuere in ecclesia propter papam Romanum habere aliquam potestatem cui obsequendi manet necessitas non auctoritas imperandi. Maxime cum nec papa Romanus subscripserit, nec alicuius secundum canones metropolitani assensus legatur. Petrus episcopus Rauennatis ecclesie dixit. Scripturam que in nostra congregatione vulgata est, nullis etiam viribus sustineri manifestum est, quia nec canonibus conuenit & a laicali concepta personam videtur, maxime quia in ea nullus presul sedis apostolice interfuisse vel propria subscriptione firmasse monstratur. Eulalius episcopus siracusane ecclesie dixit. Scriptura que in sacerdotali concilio recitata est cuius detestabilis documentis constat inualida. Primum quod contra patrum regulas a laicis quibus religionis quibus nulla de ecclesiasticis facultatibus aliquid disponendi legitur vniuersum attributa facultas facta videtur. Deinde quod nullus presul apostolice sedis subscriptione firmata docetur. Quod si cuiuslibet pontificis sacerdos intra suos terminos concilio habito, quicquid sine metropolitani suiue antistitis auctoritate testatus fuerit irritum esse debere patres sancti sanxerunt, quantomagis quod in apostolica sede non existente presule qui per prerogatiua meriti beati Petri apostoli per vniuersum orbem primatum obtinens sacerdotii statutis synodalibus consuevit tribuere firmitatem a laicis licet consentientibus aliquantulum episcopis, qui tamen pontificio quo consecrati participant prouidentium inferre non potuerunt presumptum fuisse cognoscitur viribus carere non dubium est, nec posse inter ecclesiastica villo modo statuta ceteri. Sancta synodus dixit, licet secundum persecutionem venerabilium fratrum nostrorum Laurentii, Petri, Eulalii, Cresconii, Maximi, vel Stephani, nec apud nos incertum habetur hanc ipsam scripturam nullum esse momenti quam etiam si aliqua possit subsistere ratione modis omnibus in synodali conuentione beatitudinis vestre sententia eneruari conueniebat, & irritum deduci, ne in exemplum remaneret presumendi quibuslibet laicis quibus religionis vel potestibus in quacumque ciuitate quolibet modo aliquid decernere de ecclesiasticis facultatibus quarum solis sacerdotibus disponendi indiscusse a deo cura commissa docetur. Symmachus episcopus dixit. Memento quia deus presentiam vestram votiuam michi sub qualibet occasione concessit volo si placet referri firmam quam credo ecclesiasticis facultatibus conuenire, ut noscant omnes quos in me uanum furor excitauit nichil me magis studere quam ut saluum esse possit quod michi est a deo sub dispensatione commissum, sed etiam quibuslibet dominum timetibus gratum esse debeat, & ad ecclesiastici custodiam patrimonii pertinere. Sancta synodus dixit. Scimus prouisionem tuam necessariis studere, & ideo iura est potestate sequenda disponere. Symmachus episcopus ecclesie catholice urbis rome dixit. Magna quidem ueneranda & sacerdotali debetur cura proposito cui imminet de studio que recta sunt non de necessitate disponere. Sed quoniam in aliquibus in aliena postulatis uiciis mater auaritia repudiatis honestatis repagulis, totum putat expedire quod libet, & ita dum predehiat patientia superne pietatis abutitur expectantibus correctione celo moderate iudicis se existimant non teneri, cum clarum sit quod apud certos in occasione rapiendi preceat diuine mora sententia. Sed nobis quos pastoralis cura & ecclesiastice astringit per dispensationem credita ratio reddenda substantie operis est, ut sollicitudinem nostram non solum ad presentiam, sed etiam ad futura secula porrigamus, ne ad aie nostre detrimenta contingat, sed hi qui possunt statutis debere innocentiam presumptis de libertate deliquerant cum religiosa possint & nostra & successoris nostri potestate fulciri legibus ecclesiasticis seruientes. His ergo perpensis malsuro cum dei nostri diuina consideratione decreto sanximus, ut nulli apostolice sedis presuli a presenti die donec disponere domino catholice fidei mauerit doctrina saluatoris liceat predium rusticum quatecumque fuerit vel magnitudinis vel exiguitatis sub alienatione perpetua vel commutatione ad cuiuslibet iura transferre. Nec cuiusque excusetur necessitatis obtentu, quippe cum non sit personale quod loquimur. Nec aliquis clericorum vel laicorum sub hac occasione accepta tueatur, sed nec in usu fructuario aliquibus dare liceat, nec data retinere propter clericos, & captiuos & peregrinos, ne male tractationis mistretur occasio cum liberalitate illi alia itinera referuerit.

C Sane tantum domus cuiuslibet & urbibus constitute quare statum necesse est expensa non modica sustentari acceptis si offerri contigerit sub iusta estimatione redditibus & diuini timore iudicii commutentur.

Pari etiam ecclesiarum per omnes Romane ciuitatis titulos qui sunt presbyteri vel quicumque fuerint astringi volumus lege custodes, quia nefas dictum est obligatione qua se per charitatem Christi connectit iunimus pontifex, ea hominem secundi in ecclesia ordinis non teneri. Quicumque tamen oblitus dei & decreti huius immemor cuius Romane ciuitatis sacerdotes volumus religionis nexibus deuinciri in constitutum presens committens quicquam de iure titulorum vel ecclesias superius prefatas quolibet modo preter aurum argentum vel gemmas, vestes quoque si sunt vel si accesserint aliqua mobilia ad ornamenta diuina minime pertinentia perpetuo iure exceptis duntaxat sub prefata conditione domibus alienare tetauerit donator, alienator, ac venditor honoris sui amissione mulctetur.

Preterea qui petierit aut acceperit, aut qui presbyterorum, aut diaconorum seu diffensorum dati subscripserit quo iratus deus animas percutit anathemate feriatur, sitque accipienti vel subscribenti de personis superius comprehensis, id est quas anathemate feriri censuimus, instituta pena contubernaliu seruata quam premisimus in alienatore vindicta, nisi forte & alienator sibi dum repetit, & qui acceperit celeri restitutione perspexerit.

Quod si minore anime sue cura quisquam remedium oblatum forte neglexerit, supra ea penarum genera que superius tenentur ascripta contra fas, si quod conceptum fuerit documentum vniuersis viribus quamuis ab initio nullas habuerint efferetur, sed etiam liceat quibuscumque ecclesiasticis personis vocem contradictionis offerre & ecclesiastica auctoritate fulciri, ita ut cum fructibus possit alienata reponere, ne aliquo se ante tribunal Christi obstaculo muniat, quia religiosi animabus vel substantia pauperum derelicta contra fas sine aliqua pietatis consideratione dispergit. Huius autem constituti legem in apostolica tantum sede volumus seruari vniuersis ecclesiis per prouincias secundum animarum considerationem que proposito religionis conuenire rectores earum viderint more seruato. Et subscripserunt. Celsus Symmachus episcopus ecclesie Romane huic constituto a nobis facto conscripsi. Celsus laurentius episcopus sancte Mediolanensis ecclesie huic constituto a venerabili papa symmacho sancto subscripsi. Petrus episcopus ecclesie catholice Rauennatis huic constituto a venerabili papa Symmacho sancto subscripsi. Eulalius episcopus ecclesie syracusane huic constituto a venerabili papa Symmacho sancto subscripsi. Felix terracinenis. Crisogonus tudertinus. Emilianus vercellensis. Iocundus augustinus. Tigrinus taurinensis. Vitalis fundanus. Bassus mutinensis. Pascianus colaninensis. Maximus bleranus. Martyrius traconensis. Rufentius signinus. Vindemianus teatinus. Candidus uburtinus. Fortunatus fuliginensis. Proculianus sepinensis. Fortunatus anagninus. Pascasius vulturnensis. Martiane camensis. Maximianus perusinensis. Crisogonus albanensis. Euticius tranensis. Laurentius vobianensis. Marcus samninus. Aprilis micernus. Memor canusinus. Innocentius forosimpromensis. Florentinus plestinensis. Felix nepesinus. Concordius mesenensis. Amandus potentinus. Ansellus plomensis. Basilus tullentinus. Martinianus ostensis. Benignus aquiminensis. Fortunatus vassanensis. Seuerinus lundarniensis. Encarpus messanensis. Iohannes spoletinus. Stephanus venulinus. Valentinus amiterginus. Romulus prenestinus. Probus carmeniensis. Colonius forocladensis. Helpidus voluterninus. Proiectus formouini. Veneriosus pellenis. Bonifacius forosaminensis. Sebastianus siranus. Rusticus buxantinus. Venantius sinogalliensis. Victor dunensis. Innocentius tiferantius. Tibernorū. Siluinus veliterninus. Iustus simensis. Areston ostensis. Augustus liparitanus. Felix nepesinus pro vrsō. Asterius quinatis. Propinquus trebiatis. Eusebius fauēstris. Romanus numentanus.

ExPLICIT tertia synodus Romana sub Symmacho papa.

Incipit synodus quarta Romana sub Theodorico rege ex diuersis regionibus congregata.

ROMANO MAGNO, FAVSTO, AMENO, VIRIS CLARISSIMIS consulibus sub die calendarum Nouembrium sancta Synodus apud urbem Romam ex precepto gloriosissimi regis Theodorici ex diuersis regionibus congregata in Christi nomine dixit. Cum ex diuersis prouinciis ad Urbem Romam conuenire sacerdotes regia precepisset auctoritas, ut de his que venerabili pape Symmacho apostolice sedis presuli ab aduersariis ipsius dicebantur impingi sanctum concilium iudicaret, ligurie, emilie vel Venetiarum episcopos quos ad presentiam principis spe itineris ductos attraxit consulimus regem incubuit necessitas consulendi, qua nos voluisset etate fractos debilitate, & impotentia corporis

inualidos cōgregari, respondit prefatus rex piissimus bone cōuersationis affectu plura ad se de pape Symmachi actibus horrēda fuisse perlata & in synodi oportet, si vera esset inimicorū eius obiectione cōstare. Memorati pōtīfices quibus allegādi imminēbat occasio suggererūt ipsū qui iudicabatur impetitus debuisse synodū conuocare, sciētes quia eius sedes primū Petri apostoli meritum vel principatus. Deinde secuta iussione domini cōciliorū venerandorū auctoritas singulārē in ecclesiis tradidit potestātē, nec antedictē sedis antistitē inimicorū subiucuisse iudicio in ppositiōe facile simili forma aliqua testaretur, sed potissimus princeps ipsū quoq; papā in colligēda synodo voluntate sua litteris demonstrasse significauit. Vnde a māuetudine eius pagine postulate sunt, quas ab eo directas cōstabat. Has dari sacerdotibus sine tarditate constituit, vel quicquid in eodē negotio actum scriptis romā ex diuersis terrarū vel regionum partibus dei prosecutione peruentum est. Et dum venerabilī collectione de incipiēdo haberetur negotio, prout poscebat causa tractatus. Sanctus papa Symmachus Basilicā Iulii in qua pōtīficiū erat cōgregatto prout habuit cura celestis ingressus est, & de euocatione synodali clemētissimo regi gratias tulit, & rem desiderii sui euenisse testatus est. Causa ergo de sacerdotū animis que de cōcilio nondū firmato tristitiā ministrabat abscessa est. Auctoritatem ordini colligēdo sicut poscebant ecclesiastica statuta in omniū qui ibidē cōuenerant episcopi presentia se dare professus est sperans, vt uisitor qui cōtra religiōē contra statuta veterum, vel contra regulas maiorū a parte cleri vel ab aliquibus laicis fuerat postulatus ex ordinatione antistitū sicut dicebat sanctū ppositum firma fronte cederet, & omnia que per suggestiones inimicorū suorū amiserat potestati eius ab honorabili concilio redderētur, & tanti loci preiul legaliter prius statui pristino redderetur, & tunc nō ante veniret ad causam, & si ita recte videretur accusantiū propositionibus responderet, digna res visa est maximo sacerdotū numero, atq; mereretur effectum decernere tamen aliquid synodus sine regia noticia nō presumpsit, sed suggestio iusta per legatorū negligētiā nō meruit, secundū vota responsum iussus est regis preceptionibus papa Symmachus ante patrimonii vel ecclesiarum quas amiserat receptionē cum impugnatoribus suis in disceptatione cōfligere. Qui potestatis sue priuilegia & que pro cōscientie quātum iuste estimamus enundatione submiserat, nec hac voluit vice resumere. ¶ Sed dum esset synodus in Hierusalē Basilica sessoriam palatii constituta aliquibus sacerdotibus visum est, vt libellus quē accusatores parauerāt qui quotide seditionibus appellabant, susciperetur a synodo in quo suscepto, duo erāt que uel ueritati inimica essent, vel ipsi quātū ostenditur ecclesiastico proposito repugnarēt. Vnū quia dicebant crimina memorati superius symmachi pape apud regiam constituisse noticiā quod falsum eē declarauit. Non enim quali nouā causam audientie cōmiserat, si eius cōscientiā conuicta de errore solam se sciret expectare sententiā, aliud quod per seruos de his que obiciebant se eum loquebantur posse cōuincere, addentes quod ipse mācipia traderet quibus quātum illi asserēbant, possit in indicatione superari. Que res canonibus & ipsis publicis erat legibus inimica cum patrum statuta sanxissent, vt quos ad accusationem leges seculi non admittunt, his dicendū in cognitione vel assequendi aliquid denegandam esse licentiam. Et dum inter ista que essent faciēda tractabatur prefatus papa, vt causam diceret occurrebat. Qui ueniens ab irruentibus turbis emulorū suorū ita tractatus est, vt multis presbyteris qui cum ipso erant per cedem ipsam mortis fuisset occasio, & recentium adhuc uestigia uulnerum illustris uir comes aligenius, & sublimes uir gudila, & uedeulfus maiores domus regie perspexissent, quos secum unde egressus fuerat ad beati Petri apostoli septa conuexerit. His ita actis & rebus varia confusione turbatis iterum nos ad iusticiam contulimus principalem, sciētes diuinitate ppria regere dominum quē ad italie gubernacula prouideret ipse. Cuius māuetudini omnia per relationis seriē sicut res poscebat ingessimus intimātes etiam sepe nominatū papam post sedē cui subiacerat cum suis, si uolūtātē rursus haberet exeundi ad iudiciū fuisse cōmonitum sed allegasse eum per directos episcopos mandatis canonibus sibi concessisse affectu purgationis sue culmē humiliat quātis periculis pene fuisset oppressus dominū regem habere quod uellet faciēdi se interim iusticie renitentē statutis canonicis non posse compelli. Ad hec serenissimus rex taliter deo aspirante, respondit in synodali esse arbitrio in tanto negotio sequenda perscribere, ne aliquid ad se preter reuerentiam de ecclesiasticis negotiis pertinere committēs etiam potestati pontificum, vt siue ppositum uellent audire negotium siue nollent, quod magis putarent utile deliberarent. Dum modo venerandi prouisione concilii pax in ciuitate Romana Christianis omnibus redderetur. Que cum iuste offertur mandata dei complentur italie sue dare rectorem. Agnoscētes nullum nobis laborem remansisse nisi vt dissidētes cum

res cum humilitate propositi nostri ad concordiam hortaremur, quia vnum tante rei restabat, vnde deo pareremus, vt sancte principis voluntati inuitemus senatum amplissimum quali oportuit legatione destinata monentes & instruentes causas dei ipsius iudicio esse committendas, qui valet corpus occidere & animam mittere in gehenam, qui dixit michi vindictam & ego retribuam, apud quem conscientia nuda est, cui non absconduntur occulta. Cogitare prudentes viros oportere, quia inconuenienter & preiudicialiter in huius negotiis principis contigissent, & nos via per hanc quam ipsi vocabant remissionem peccatis non aperire sed claudere, qui quod dicebatur maioris iudicii seruamus instruentes eos, quia per nos illis Christus innotuit, non esse ouium lupi insidias preuidere sed pastoris. Maxime quia in causa prefata multos qui sede dignabatur cognoscere, & deo satisfacere error inuoluerat, & quia non poterat plura sub hac occasie ecclesie membra dispergi, sed magis per mansuetudinem sustineri. Sicut boni nos operis Paulus magister instruxerat dicens. Sanandos esse plurimos per patientiam & doctrinam, & quicumque putatur rei & grauius peccatis inuoluti, quamuis nullus sit qui delicto careat sicut Iohannes testatur apostolus. Si dicam quoniam peccatum non habeo, mendax sum. Eos tamen magis pressuris hominum sustineri & perterrerem, hancque passionem iudicio diuino suspendi. Maxime cum illa que promissum inter alia de auctoritate sedis obstarat, quia quod possessor eius quondam beatus Petrus meruit in nobilitate possessionis accessit, & claritate veterem vobis dat, det Christi rectoribus deuote clamantibus scriptum esse per prophetam ex persona dei. Nunquid non valet manus mea ad consumendum eos qui errauerunt. Hec eadem sepiissime vt oportuit commonentes vt habita intentione discederent & factum nostrum quod deus inspirauerat iuxta mandatam principis non discuterent, sed sequeretur sicut decebat filios ecclesie, nec sub hac intermissione contederent, & crescerent ecclesie detrimeta que res poscebat cum festinatione succurri & nobis huius celeritatis, & illis obedientie necessitas imminerebat. Maxime cum omnem pene plebem cernimus eius communioni indissolubiliter adhesisse cuius nos non modica quidem cura stimulat, ne in aliquo laberetur errore. Quibus allegatis dei nostri obtestatione decernimus harum necessitatum vel religionum consideratione astricti, & celesti perpensis omnibus que in causa erant inspiratione secretis Symmachus papa sedis apostolice presul ab huiusmodi propositionibus impetratus quantum ad homines respicit, quia totum causis obliuiscitis superius designatis, constat arbitrio diuino fuisse dimissum, sit immunis, & liber, & Christiane plebi sine aliqua de obiectis oblatione in omnibus ecclesiis suis ad ius sedis sue pertinentibus tradat diuina mysteria, quia eum ab impugnatorum suorum petitione, & propter superius designatas causas obligari non potuisse cognouimus, vnde secundum principalia precepta que nostre huic tribuunt potestati ei quicquid ecclesiastici intra sacram urbem romam vel foris est iuris reformamus totam causam dei iudicio reseruantes vniuersos hortamur, vt sacram communionem sicut res postulat ab eo percipiant, & dei animarum suarum meminerint, quia & ipse amator pacis est, & ipse pax est qui monet, pacem meam do vobis pacem relinquo vobis. Et in quacumque ciuitate pacem esse confirmandam affirmat beatos esse pacificos. Hec quicumque ex instructione nostra quod non estimamus vel non admitti vel detrectari posse crediderit videat, quia in diuino iudicio contemptus sui rationem est (sicut de deo confidimus) redditurus. De clericis memorati pape qui ab episcopo suo ante tempus alicuius contra regulas discesserunt & schisma fecerunt, hoc fieri decernimus vt eos satisfaciens episcopo sua misericordia subsequatur, & officiis ecclesiasticis se gaudeant restituere, quia dominus & redemptor noster oues perditas ab errore letatur inuentas, & super profugum filium paternam liberalitatem celestis mediator accommodat. Quisquis vero clericorum post hanc formam a nobis probatam quocumque sacramento deo loco in ecclesia Romanam missam celebrare presumpserit preter conscientiam pape Symmachii dum viuere statutis canonicis velut schismaticus percussatur. Ista sufficiant nunc cum dei noticia sincere protulisse. Laurentius episcopus ecclesie mediolanensis huic statuto nostro in quo totam causam dei iudicio commisimus subscripsi. Petrus episcopus Rauennanus huic statuto nostro in quo totam dei iudicio commisimus subscripsi. Felix terracinenensis. Bonifacius aquemuenensis. Maximus bleramus. Emilianus furanus. Maximus ticiensis. Cassianus mutinensis. Gerontius fidudenensis. Stephanus venusinensis. Laurentius boensis. Fortunatus fulginensis. Mercurius sutrinus. Stephanus neapolitanus. Hylarius tusanus. Maximilianus perusinensis. Innocentius fortunatus. Concordius mesinensis. Vitalis fundanus. Castus portuensis. Aristus ostensis. Martyrius terracinenensis. Victor lunensis. Asterius aquinatis. Chrisogonus albanensis. Amandus potentinus. Romanus numentanus. Ursus reatinus. Pascasius vulternensis. Innocentius forosimpromensis. Felix nepesinus. Hylarius tempranensis. Innocentius

tarentinus.

Tybernorum, Seuerinus tundaritanus, Siluanus veliternus, Sebastianus suranus, Mercurius gauinati, Felix atellanus, Rusticus bruxantinus, Propinquus tribensis, Adeodatus fornitanus, Bonifacius cameritanus, Iustus signatinus, Vindemius anteatinus, Augustus liparitanus, Valentinus amiterginus, Fortunatus luesitanus, Iocundus augustanus, Tigridius tauriganus, Viticanus celunensis, Iohannes ariminensis, Porculeianus sepniatis, Candidus triportinus, Crelconius tuderinus, Innocentius binatis, Iohannes spoletinus, Eustasius cremonensis, Laurētius verginatis, Eucarpus mersape, Rufentius agnatinus, Serenus nolanus, Martianus acanus, Euticius tranensis, Fortunatus anagninus, Aprilis laterianensis, Asellus populonienensis, Memor canusinus, Adrudatus filue candida, Venerius pallensis, Rogatus taurominitanus, Seruus dei ferēsis, Probus carneianensis, Dulcitus sancti antimi.

Explicit quarta synodus Romana sub Symmacho papa.

INCIPIT PREFATIO ENNODII IN LIBRO SEQUENTI.

A SOLET DICENDI AFFECTVM MVLTORVM RERVM ardor exigere. Si autē auarus laudis animus est, & fauorē desiderat sudore merari, aut per blādimenta glorie crucem narrantis ignorat, aut lucri astrictus cōpedibus lingue vendit obsequiū, vt dum animus habendi cupidine subiugatus presumptum estimat iam tenere compendium, sic ingruentia per sili exercitium nescit timere discrimina, aut necessitate conclusus profert eloquium sine quacūq; lima captiuum, & nesciam pudoris frontem monstrat in medium, vt dum intentioni famulatur diligentiam decoris aburat, quia dicendi ornamenta non sunt intentionis negotii, sed quietis, nec militie sunt picta verba, sed otii. Campus fortem postulat pax profunda redimit ornatum, qui profutura asserit, loquelā que periculo artis est colorata cōtēnit. His ergo ita se habentibus causam narrationis insinuo, & coactam vocem prauorum latratu religiosis mentibus commendo. Scriptum esse reminiscens tempus tacendi, & tempus loquendi vel post fidem prophetici oraculi cuiusdam oratoris exemplum qui refert nisi cum necessariā dicendi nimis ineptā esse conditionem. Oris ergo ministerium pro validudine ingenii sacerdotibus dedi aduersus quos sibilantium effusa sunt venena linguarum, licet scuto munita fidei spiculorum imbrementia religiosa non timeat, & ad auctorem redeant tela, que sine bellandi arte diriguntur. Quibus enim pro lorica Christus est, vim non metuunt & inimicos longa expectatione prosternunt. Quisquā ne tamen in hac acie prelium putet esse formidini, in qua deo & pontificibus infertur sine virium essimatione certamen. Quisquam ne fluxum & laceffentem hostem videat & preliorum causis aduersarium debilem expauescat. Inuidet ipse sibi victoriam qui conscientia vulneratum aggredi cesset inimicum. Ad lucrum hostis sui procedit, qui in conflictibus nō prius causas q̄ aliud expedit. Dat vires iaculis innocentia, & mucronē acuunt ex equo veniētia vota bellandi, Percutiendi impetū plus iustum dolorem scimus dedisse q̄ brachia, inde paucorū telis multitudo non subsistit. Dicente ergo mecum propheta plures nobiscum sunt q̄ cum illis, placitum bonis quātum estimo opus incipiā.

Explicit prefatio.

Incipit liber Ennodii sancte Romane ecclesie diaconi contra obtretactiones quarte synodi habite Rome palmari a Symmacho papa sub theodorico rege.

B VFFICERET QVIDEM SCHISMATICAM IMPERITIAM PROpositione cecidisse, maxime cum secum habeant obiecta responsum, & mereatur tytu sinelectionis discussione cum auctoritate damnari, cum in prenotatione ipsa significantia operis innotescat immundi dicentium aduersus synodum absolutionis incongrue. Ego tamen nunc sic agam quasi opus sit alieno ense perire mala proponētem. Istud proloquiū potest clementissimo homini tantū inscitie ascribi. Et ne aliquis p̄ter vos sicut inter oues vlcerosas deputandus & erraticas qui magnū gregem potuisset laceffere pastorem dicente propheta. Filios nutriui & exaltaui, ipsi autē spreuerunt me, Et domino de apostolis. Qui vos spernit me spernit. Quos episcopes fuisse propheta testatur de iuda dicendo, & episcopatum eius accipiat alter, & Apostolo eque Paulo proclamante obedite prepositis vestris quoniam ipsi exorabunt pro vobis. Nec hic immoremur. Sed redeamus

Sed redeamus ad grauem & venerabilem non solum ex alia productam, sed mysticam propositionem. Nō omnes (inquiunt) sacerdotes regis ad conciliū alciuit auctoritas, nec omnes in iudicatione senserūt, Mācipia tartari, & liquido sathane ministri, quoscūq; non euocauit scriptum principis nouis nexibus & actū vestrorū in nolutionib⁹ serpentibus spiris cauda ptraxit. Volo dicere in quo fuerint voto, in qua deliberatione discedētes, quibus tedium illa peperit expectatio. Cū viderent venerabilem papam longas in vita cōtra fas suum inducias accepisse. Videbāt ethera tātum directis a se iaculis verberari. His ne liceret infelicibus in malorū actibus cōsolatione secreto delitescere? Libris vris nudantur absconditi, & per vos in turpi facto habere solitudinem non sinuntur, dicente domino in euangelio, Omnis malus odit lucē. Post hec absentis aduersarios pape Romani dici non debuisse qui predictis prolatis petitionibus accusabant dolose, videlicet hoc agentes eo quod aduersarios su⁹ spectosq; canonica synodalibus clamāte in decretis auctoritate, in suā recipi accusationem epōs minime oportuisse vos non latuisset, ad assertiones fidem iungētes quod eos isto nomine pcepta regia non vocassent. O homines omni artis lima compositos, & caminis fabrilib⁹ excoctos, qui ad stipulationem doctorum desudata inuenere testimonia, amam⁹ reuerendī viri sententiā veram, & (vt aiūt) in ipsam pedibus imus, Cognoscimus errata que dicitis inimicum vocet aliquis accusantem, & tragico nomine repellit, appellat contumeliā non merentem. Dehinc subiunctam questionem rethorica argumentatione fibula momordistis, addendo, allegādo, Testis est Romana ciuitas, Si omnes episcopi senes & debiles conuenerūt, ecce orationem veri neruis nitentem, & ipsi cepario preferendum nitore sermonem. Ergo qui se etate valentes, & corpore imbecilles esse dixerunt ipsi se ineptos iudicio esse testantur. Quoniam membrorum se dixerunt iam sustinere dispēdia, maxime si hocingere clementissimi dñi auribus psumperunt. Vos putatis ab vniuersis dei conspectibus pulsi illorū vestrorum more congressuū ubiq; narranda confundi, & apud principem de collectione pontificum alios protulisse sermonem, nisi quos etatis maturitas erudiēde loquēte fecit auctores, quibus anni veteres reuerentiā contulerunt, qui putabantur bonorum meritorum su⁹ fragio in longū seruati. Ipsos ergo de grauide etatis fatigationibus queri decuit, quos etas iusserat allegare. Viri optimi subditis ex pceptis regis euocationis causam fuisse iam cognitā, & Italie summa moderantem non fuisse, quasi de nouo negotio consulendum, plus charte & scriptioni religionis debitum q̄ presentie principali. Nullus ergo in predicto negotio titulus remāserat, ad cuius inquisitionem pergentes illud iure preloquerentur exordium. Exhinc digressi bonarū rerum in rege laudatis affectum & colitis verbis innocentiam quam actibus ignoratis. Si tñ cultus est in loquela vestra quam scabroso vomere velut agentes per deuū errata perkinditis macētis, zizania & lolia comēdātes, recepturi pro tali impendio paleas quibus gehenne in perniciem vestram animetur ignis. Sed nūc vt quidam fertur dixisse, que quibus ante feram contra apostolum dicitis impugnatores summi pontificis non auditos qui celestis mādati memores partem suā a consortio adulteri subdlexerunt. Hinc non incesso ignorantiam rimosam memoriā non accuso, volo dicere quod pphete verba apostolo contulistis quia non ui & ipos apostolos recte vocari, quos missos esse nō nescio. Dauid enim dicit, Furem videbas & cur rebas cum eo, & cum adulteris portionē tuam ponebas. Deinde quis se de illa vestra enodem faciat questionē qua dicitis in criminibus obiectis quod non excluditur approbatur, Et vocem Romane ecclie militibus congruentem, In qua nescitis vtrum prius nitore predices an saporem, Putas ne audistis legi, quod iustum est iuste exequeris? Audistis de malefactis hominum, si tamen aliquando cōuersatio humana vos tenuit, quicquid non suis ordinib⁹ approbatur excludi? Vbi est illud pphetie? Dominus ad iudiciū veniet cum senibus populi sui, & de vobis peccatum suū quasi Sodoma predicauerūt ve animabuseorū? Sed qd facto opus est, quoties desperatis nulla medela succurrit nisi implorandus est dñs qui pmissit per prophetam futurum se sup omnem superbum & excelsū, & super arrogantē, vt humilietur, sed fetidum opus vestigiis insequare & ferrata si possum calce contundam, Vt vere dicam res cum re, causa cū causa, ratio cum ea quā putant ratione pugnabit, Oblocutos sacerdotes pceptionibus regis allegatis, & quoddam sacrilegium creditis, malū aliquid cum celestem nesciat de terreni dñi iussione sentiri opponēdo quis regi debuit dicere papā synodū oportuisse cōvocare? Certe qd in hac pte constat exemplum illum precipue qui criminosis multorū ppositionib⁹ iam iacebat quē hoc fuerat dānare quod argui cui p rogatiūā celitus ascriptam hostium suorū iā oblocutio tulisset. Ad hanc vos dementiam malorū actuum per gradus suos incrementa traxerunt, vt hoc credatis esse laceffere qd conuincere, nec apud vos habeant a veritate differentiam, odia que ple

rūq; cōtra meritum impediti studiis, non ratione obsequentia vota cōcinnāt, Vbi est illud, Priusquā agnoscas ne ad iudices quemq; Olim vos accepit grex politus in sinistra collegas apud quos ex pre iudicio excepisse sententiam creditur, qui meruit ad examen adduci, & hoc est reum existere quod libram disceptationis intrare prelocutioni tamen optime diuinum subdidistis exemplum, quod ita quadratis cōstat eloquiis, vt ipsum in eo chrysippū tenere lineam putes, Peccatori dicit deus. Quare tu enarras iustitias meas? Huic dicto conferentes quasi ad sacerdotis apostrophem qui beati Petri apostoli vicarius estimatur, prohibetis archiatrum ei⁹ corpori afferre medicinā. Quomodo vos anime eius curationem exhibere renuitis? Magnum per diuina ridiculum an maxima lamenta sint ne scio. Vos aliene febris curam queritis, vos fatiscienti anime medelam adhibere cupitis, & in lecti proximitate propositi vestri immemores, de alterius salute tractatis, quid si illud vere vobis a propheta dictum sit, nunquid parum vobis est quod molesti estis hominibus, quia molesti estis & deo meo? Et iterum. Medice cura te ipsum. Sed hinc alias nouimus quia sanari non pōt cōclamatus & improbus in pfundū deueniens mira temeritate contēnit. Sed credo viuit in istis, & in male cōuersionis sue morte conciliū, & potest optare quid alteri, quod ipse iam perdidit, Nunc recte vobis cum propheta dicimus. Omnia que loquitur populus iste iuratio est, & timorem eius ne timeatis neq; formidetis, Procul sit a nobis, faceat a nobis qui in nobis est pruritus iste linguarum, quos vere idem pphetas arguit. Scribentes iniustitiam scripserunt. Non nos beatum sicut dicitis a domino cum sedis priuilegiis vel successores eius peccādi iudicamus licentiā suscepisse, ille perhennem meritorum dotem cum hereditate innocētie misit ad posteros, Quod illi cōcessum est p actuum luce, ad illos pertinet quos par conuersionis splendor illuminat, Quis enim sanctum esse dubitet, quem apex tante dignitatis attollit, In quo si desunt bona acquisita per meritum sufficiūt que a loci decessore prestantur. Aut enim claros ad hec fastigia erigūt, aut qui eriguntur illustrat, Prenoscit enim quid ecclesiarū fundamēto sit habile super quod ipsa moles innititur, Sed hinc actib⁹ nostris celestem potentiam putatis esse suffragio, quod ad presidium beati Petri apostoli adiutricē vt dicitis dexteram commodatis, Nescitis solem facibus nō adiuuari, nec ad presidium diurne lucis lychnos accēdi, Scriptū est enim, Scrutatur renes & corda deus, Sed in illa parte quis argumentis audeat vestris respondere, nisi quia sine arte dicitur verum, & fides mendacio sermonum technis assuitur. Cur (inquiūt) ad principē conuenistis, si audiri non licebat impetū, Sic vos in stuporē pecualem peccati nebula aut diuin⁹ horror obliniat vt verēcundā excusationē, aut fraude mensuram trāseat, aut beluarum pressa ebetudine non agnoscat, An forte aliud putatis fuisse qd dictum est ipsum debuisse synodum cōuocare, cuius opus erat officio vt vos videlicet per pontificale examen diuina sententia pcelleret, & quos a capitis sui cōpage in salutis detrimento insanis furor abscederat postes. Argumentationē operi vestro nescio verbis an latratib⁹ indidistis, comparantes ei antistitem vestrū qui senioris nature beneficium vni⁹ cibi cōmutatione pdiderit & primogeniti canam dignitatem amiserit faucibus obsequendo. At ista qd referā, qui ex omni obiectorum pte cōcludor? Quis rogo vestro symmacho benedictionem, dū patri plus deseruit eripuit? Cui tātorum munerū Iacob vice est, collata nobilitas? Quis ex vobis ceci parentis desyderiis pariturus occurrit? Quis vestrū deuotione sua genitorē venerabilem captum oculis nulla fecit lucis dāna sentire? Nōne collatione tenebrarū vestrarum nō putatur per sudum rutilās iubar ostēdere? Et omnis obscuritas actibus vestris collata decorem solis assumit. Preterea tūc Iacob quamuis congruentem moribus filii benedictionem tamen cōtulit iam promissam. Nam quid his longius immoramur, cum docendi non sint, qui calces stimulis intulerunt? Credite michi pacis inimica sunt, impugnationi non sunt idonea que profertis. Sed sequitur vinculum cum enigmatē quo nescio, qua replicationis arte soluamus. Tulliane enim profunditatis pelagus ingressi bullam nostre sterilitatis questionem flatibus per littorum incerta transmittūt, In qua tamen christo clauū tenente portū ingrediar, & sigillatim de turbinibus vris vniuersa discutiā habitur⁹ & induc⁹ illorū facultatē non meā. Aiūt enim, Si vera epōrum assertio est sedis aplice pfulē minorum nunq subiacuisse snie, cur ad iudiciū districti cōuentione perduct⁹ est. Multū quidē annosa hinc in vobis laborat infantia. Cui ille aduocad⁹ est, q ineluctate nobiscū semp pondus ppositionis exupat cū manifeste p sacerdotib⁹ cū ppheta clamit, Nunqd glābitur securis cōtra eū qui secat in ea, aut exaltabitur serra cōtra eū q trahit eā, vt sit michi illud suffragio diuinū oraculum. Quō si cessauit exactor, tributum quiescit. Ita contriuit domin⁹ baculum impiorū, Tribue dñe quod pdixisti in illis, vt sicut errat ebrius & vomens, ita pereat incredulus, qui infideliter agit, Propter hoc propheta vobis insultans vociferatur.

Audite

Audite verbum domini viri illufores, quifquam ne caufarum ex precognitione fancit euentum, & rabidis terminum politura conflictibus fic metitur, vt pernix decifio dum in inquisitione effe feniori innotefcit anticipet, fauorem cenfentis accuset. Nunc paulumper ore actibus annis indignos potiffimali vos arguam. Nos qui ftatuta noftra non vna apud vos volumus lance conftare, quibus de impugnationum qualitate lati funt canones, apud quos nefas eft cana patrum definita transcendere, quibus fcriptum eft in Carthaginenfi concilio. Quod apoftolice fedis per Faufinum epifcopum qui tunc ab ea miffus interfuit probauit auctoritas accufatoribus de inimici domo prodeuntibus non credendum, in quibus odio fuccenfa vicinitas, per nutrimenta arida flammam perfecutionum exulfat, & vniuerfam doli fabricam fumptu, & machinis coherentibus fecreta difpofitione componit, Iftos que domus euomeret qui fcire potuiffet noftra collectio, nifi prefentes, & impugnationis qualitatem, vnum nifi ex fcripta propofitione didiciffet, in quibus fentinam criminum dum fimulato fuerunt perfecutionem fe debere criminibus agnouiffet.

Post illa que de accufatoribus prolata funt, addidiftis cur perfone iuffe funt prefentari quas fepe imperialis flagitaffet auctoritas. Ad deiraudationem ingenii pertinere eius qui nunc in fede apoftolica quali in quadam arce confiftit, vere vobis dicit fapientia. Homo infirmus & exigui temporis ad intellectum non perueniet, fed laboret vt fciat quod acceptum fit ad dominum. Et iterum dicunt prouerbia, Odit fequi, negligit ftudia, Imperitis enim obuiat mors, Quid enim illam que in peruia fcientia descendit ignorantiam fingitis, quid adhibetis mira latrocinandi arte falfitatem vel dolo fitatum preftigia fimplicitatem fronte monftando? De vobis nunc dictum eft, Qui loquitur mendacium ex propriis loquitur iftam letitie faciem ex iudiciorum cenfura venientem callida pufione facerdoti veftri oculis abftuliftis, vt eum talibus aduerfus acies veftras inftitutum munitionibus & innocentie in teftimonio orbis tela deferentem ab ipsis iudiciorum aditis pelleretis, pudentes vt nec fine impugnatione in fons viueret, nec haberet folatium de incorrupta iudicum inquisitione pulfatus, vos prefato & dediftis & inuidiftis examen, cum vno eodemque itinere a vobis difceptationum dubia fubire, & prohibetur & cogitur & per fingularem callem, ad caufam arcendus euocatur, non manifestam falutem aut non laceffitus obtineret, aut fubriperet abfolutus. Adolefcentie mee memini me legiffe temporibus de quodam dictum. Exuli exilium imperas, nec das, vos prophete impetit sententia, ifti funt viri qui conturbauerunt terram, & qui concufferunt regna. Et iterum. Excident ramusculi eorum falcibus, & que derelicta fuerint abfcindentur, Et rursus. Dum non fperatis veniet contritio veftra & comminuetur ficut lagena figuli multitudo veftra, Nec non propheta ad hanc caufam fpecialiter locutus intonuit, Dominus inclinauit manum fuam & corruet qui fert malis auxilium, & cadet cui prestat auxilium, fimulque omnes confumentur. Redeo tamen post multa exemplorum fuffragia ad nouellas canonum definitiones. Clamat in alio loco Carthaginenfe concilium, quafcumque ad accufationem perfonas leges publice non admittunt his impugnandi alterum, & nos licentiam fubmouemus, & nulle accufationes a iudicibus audiantur ecclefiafticis que legibus feculi prohibentur. Quero a vobis viri quibus indita eft ad vngem polita perfectio cuius conditionis fuerint ifta mancipia que poftulata fcriptis principalibus intimaftis, fi ea feruilis adhuc in potestate alterius cathena retinebat, & nulla obfcene obligationis compedibus vefigia in libertate miffa laxabant vel vobis difceptantibus fidem aliquam predictorum verba portaffent? Sed credo replicabitis veritatem que fpoſte prolata in illis vox habere non poterat, hanc diuerfis crucibus e latebris fuis religioſus tortor exegerit, vt dum penis corpora foluerentur que geſta fuiſſe nouerat anima non celaret, Sed queſo primum ad leges publicas, deinde ad iudices ora conuertite, qui poſſunt in defenfione ſua ſic eloqui, nos quos dei feruitium pro iſtarum rerum abiectioe fecit ingenuos, qui feruulorum inſultantium contumelias aut deſpicimus, aut ridemus, quibus ſcriptum eſt de famulis per apoſtolum, Mementote quia veſter & illorum dominus in celis eſt. Adhec ſeculi mala reuocabimur faciendum a nobis eſt quod facientem alterum prophanum eſſe contendimus, quod per miniſterium iuſſionis & manus aliene in ceſtaret aſpectum veſtrum noſtro peragetur imperio. Nolite hanc ad vniuerſas eccleſias mentem rapacium luporum more & natura ſeparare, quia poſtquam nos maculaſſet forte p deſideriis veſtris conuenta diſcuſſio effectum in his quo tenditis non haberet. Sed dicente vobis propheta. Ponamus circulum in naribus veſtris, & frenum in labiis, & reducamus vos in via qua veniſtis. Qui eodem propheta aſſerente impugnamini qui dicit. Erunt quali non ſint, & peribunt qui contradicunt vobis.

Hoc etiam nouo aduerſum nos ſubdidiftis inuento ipſum dominum, & redemptorem noſtrum

seruorum subisse iudicia, & celi operatorem particule cuiusdam sponte subiacuiffe terrene, dum testatur & loquitur. O Iuda & qui habitatis Hierusalem iudicate inter me, & inter vineam meam, hoc etiam beatum Petrum hoc Paulum apostolum non horruisse narratis, & illam vestram elegantiam ad ius pertrahitis exemplorum, nexibus precedentem quali vobis in hac parte remanserit, cum renitente contentio, & validis facundie vestre digitis exigantur oblata. Samuelem etiam prophetam mirificum de conscientie sue serenitate, vulgi dicitis implorasse testimonium. Quid enim Samuel dixit? Scire dominum, quod nullius vnquam substantiam, nulli⁹ pec⁹ abegisset, aduersatum se muneribus & quod est supra hominem sponte venientia dona vitasse, prouidens scilicet ne pro suspitionu preiudicio hominibus damna pateretur. Postremum sub diuina attestatione patefecit innocentiam, ne humanum subiret examen. Redemptoris nostri iudicium quod inter se & vineam suam optat euenire dum vestra in presenti negotio mala respicit, magis implorat Sanctus Athanasius alexandrine urbis episcopus, dum participum vestrorum argueretur inuidia agnoscens sibi per contumeliam multitudinem exercituum contingere non timore, vere ad corone precium iunxit, quod de dignitate submisit, & ante celestem de absolutione sententiam personam rei innocentie bon⁹ estimator impleuit, sic enim milites christi sudore suo honorem sibi incrementa parturiunt, dum concessa fastigia celsiore humilitate castigant, inde laudem cumulos mercantur, unde indepta culmina sublimi parcitate moderantur. Sed quauis beatum Athanasium Romano antistiti quantum nosse datur imparem locus ostendat, Facto tamen in negotiis comparatur ille presto fuit iudicib⁹, iste quantum & vos dicitis aduocauit ille intentatam discussionem vt dei famulus non refugit, iste triumphum suum indiscussorem collectione constituit. Sed quid his longius collationibus immoramur iudicia & iste voluit, amauit, attraxit, ingressus est, & quod posset fidelium corda doloris iusti aculeis excitare venerando concilio auctoritatem etiam contra se si mereretur indulgit. Quis in hac allegationis ipsius fronte nesciret fultum ad coepiscopos puritatis testimoniis conuenisse? Qui hoc quod distractione eorum minus licebat exhorruit estimans illud magis quolibet modo labefactandum quod statuisset censor inualid⁹. Quid prefatum incessitis canina loquacitate? Quid leditis non merentem votum ei⁹ est, quod vestrum putatis esse terrorem, Sed astutior in vobis, quam in Athanasii aduersariis nouelli virus serpentis insibilat, illi nescierunt quod optime calletis qualiter triumph⁹ tolleretur impetito, illi puocato, ne audiend⁹ occurreret formidabant. Vos morem quem habebant examinari non ferentes, venientes iaculis repulsis, & tedium vobis de sententia preparatum, vlticum armorum assumptione commutastis. O malorum commemoratio que vocem & prestat, & subruit dum illos quos in clamorem coegerit eorum etiam grauitate facti verba confundit. Quis patiatur vos equo animo garrientes? Ergo nos secundum assertionem vestram nouelle utilitatis comoda non amamus, dum definitis seniorib⁹ prestare obsequium, Sic tota ingenii vela suspenditis, hic resupine ceruicis ex secessu pectoris quicquid habuit spirit⁹ flammis ruptus euomuit. Aiunt enim Moyse a vobis ieiunia, & Helisei miracula que egit dum mortuum suscitauit, si annosa tantum sectamini confundantur, Quid hic rationis inuenit scrutator idoneus? Non si auripallidus inquisitor occurrat in sensibus vestris latentium venarum motus inueniet, & insuetis lucem latebris sermonum fossor admittet, Iccirco ergo cana miracula non probamus si iuuenilibus consensum non pbemus excessibus, Si seruum domini discipulum magistro euangelii memores subiugamus quicquid potuit pdesse negligimus, Alia sunt improbis hominum que ad usum recetem sine iniuria vetustatis adhibemus. Noua deinde culpam & quam inuestigatio nostra transierat reclusistis, quare papa sine exempli instituto precedentis synodum conuocauit, vt de criminum eius obiectio cognosceret. Posthec nos falsitatis arguitis coram principe, que in prefato negotio scripta sunt dicim⁹ postulat Presta domine vt laberinthi hui⁹ sine errore sinuosos superemus anfractus, dirige semitam quam flexibilis coluber iuxta fabricam proprii corporis aut mentis operatur, vt vere dicamus. Dominus virtutum nobiscum adiutor noster deus Iacob, Et cum Salomone exultemus dicente, Equus paratur ad diem belli, apud dominum autem est omne presidium. Superuacuum quidem est absurdum respondere propositionibus, dicente propheta, Ne respondeas imprudenti ad imprudentiam eius. Sed si quid contempnus transierit, vereor ne quasi validus putetur, non tetigisse formido. Melius nobis est cum beato Paulo insultationis causas incidere, & plena voce testari, Factus sum insipiens vos me coegistis, Hoccine ergo nullo constabat exemplo, vt sacerdotum papa concilium conuocaret, cuius arbitrium est collectio synodalis, aut parua erant que de vestris cum hac multitudine facinoribus damnarentur. Nonne directa sunt verba canonum quicumque clericorum ab episcopo suo ante sententie tempus pro dubia suspicionem

spitione discesserit, manifestam eum manere censuram. Huius rei ad ministerium deuotum deo oportuit agmen occurrere, ut perdit & profligati gregis ulceribus medicorum exercitus subueniret, quia quoties morborum violentia celeri gressu ad anime secreta festinat obuias manus afferre non potest salutare consilium, nisi ex collatione multorum. Nam & hoc a rege vestra poposcit allegatio, ut abscissis clericorum preiudiciis de accusatorum papa merito per manum os supernum iudicaret imperium.

Videamus tamen si placet & illas disputatoris didascalici libelli vestri relegamus argutias. **H**aben- **A** tibus etiam nobis ante oculos patrum sanctiones, quibus excessuum vestrorum sentina ponderetur, Lex ecclesiastica pontificem ab aliis accusatum priusquam sub luce obiecta constiterint, exigit non relinquere. Vos diuini vero ut puta iuris memores, quia leuia errata despiciatis, quod peccati nobilitate gaudeatis, ne vna vos ex desertione sacerdotis culpa respiceret, accusatis enim incrementis delictorum. Ad hanc vos valetudinem ille qui est preuius vester adduxit ut post desolatum, post impetum pontificem, sine ullius rigore sententie totius pene Italie improbandam antistitum crederetis esse censuram. Quomodo quidam dixit de cohorte vestra, festinantem animam morti credidit vestri. Potest ne mens indocilis criminum iam ditata successibus & detestabili proposito velut effeta feriari? Ille vos his locupletes malis effecit cui elationum copie opes angelicas sustulerunt, & diuinum censum non cendi quod exuberat thesaurus inuidit. Sed promissionis memores vniuersa que operi ipsorum recolimus inserta tangamus. Arguitur stilo splendidissimo papa Symmachus, quare conuentionem pueniens, cum populorum cetibus examen intrauit, & post iudicia cum euocatus quater fuisset spreuerit. Sic a vobis veri discessit affectio, ut mendaciorum nebulis verbis testimonium putetis inuoluere, & fallacie periculo depicta verba, plus virium credatis habere quam veritatem Roma, quam retinet. Ergo ne ille disceptationem vel importunus, adiit, vel expectatus aufugit? Ergo ne illam multitudinem deuote plebis non pro fidei diligentia christiana magis expectatio, quam furor euocauit? Quisquam ne ad inferendam violentiam currens lachrymas comites habet, & qui studet esse formidini vultum timentis ostendit? Multitudo illa vincula sacerdotis officiis attulit ad nos lamenta non iacula nec venit telorum minax, sed fletibus miserabilis vna tantum intentionem vestram ostentatione grauatura, quia vberibus oculorum fluminibus demonstrabat quam esset per acerbiteriam vestram conditione dolenda pulsanda pulsatus & in sobrietate venerandi examinis, afflictione propria commendabat, quem voce non poterat. Sed habetis manifestum ex hac re qui bilem furor accendat, qui pene absolutus ad iudicia venit, pro quo orbis illachrymat, & dum rebus extraneam in predictum inuidiam sermone colligitis, paulisper reuerentie vestre diu ceruix superba submittitur. Sacram enim congregationem tunc vocatis, quando extinctorem nostrum Symmachum vultis asserere, & crudeli pietate honori nostro putatis accrescere, quod residens in ecclesiarum arce perdiderit. Nos ita non solum non sensimus, sed diuersa sentimus. Ad alios magis tutele vestre venena conuertit. Non habet testimonium defensoris, qui repugnanti impendit oris obsequium, Perdit quam esse putat beneficium gratiam, qui aliquid prestat inuito, quia non est munus nisi quod velis accipere. Nunc longa non opus est admonitione iam perditis, odium debemus operi de cuius iam non superest quod daretur auctoribus. Mulierum turbas asseritis vrbis coloribus cum prefato ad iudicia conuenisse & illa vestra subtilitate ostenditur sexus qui maiorem antistiti debuisset affectum profanissimi hominum, scriptum retineo. Aliud est dicere male, aliud accusare, Et prophetam dixisse. Reprobantes verbum sperastis in calumnia, & in tumultu, & estis in eo. Propterea erit vobis iniquitas hec sicut interruptio, quia pro nobis dicit deus. Eos qui iudicant vos iudicabo. Et iterum ad seruos suos dicit. Nolite timere opprobrium hominum, & blasphemiam eorum ne metuatis. Rursum etiam vobis clamat. Accedite huc semen adulterii, & fornicarii. Super quem iurastis super quem dilastis os, & eiecistis linguam. Nunquid non vos filii scelesti semen mendax? Que quibus copulatis aduertite. Dicatis in dicta causa defensoribus papa discessit foris, vobis in presenci negotio & platearum, quarum estis hypocrite exempla proponentes. Nobis scriptum est, per Paulum apostolum. Quibus crucifixus est mundus. Quid illis cum foro? Sed ista nescitis, aut quod est grauius nota contemnitis. Peregrinum credo aliquid, & a ratione separatum postulans papa discessit. Nonne hoc sperauerit pro statu labentis ecclesie pastoralis cura constrictus, quod & religiosa prouidentia, & causa ipsius ordo flagitabat, Que enim iudiciorum forma precesserat ut vobis hostiliter disruptis etiam per suggestionem vestram sublatis ecclesie opibus, qui diu fuerat cibus esurientium, Famis mancipium videretur.

affectus, dum alimentis distributor egebat, ut fieret in dominatu seruitus, & in seruitute dominatus, usque hoc qualitas precederet cui per memoriam in medium transacta redibat, qualiter habuit effici ex celsura conuictus indicatio in quo cum adiudicatur precebat. Non fuit privilegiū, quo spoliari potuit iam nudatus, vnum vobis putastis residere in sacra collectione subsidium, ut ad tuendorum immunitatem criminum sacerdotes vobis comites iungeretis, & fieret impunitum facinus pollutione multorum, nusquam conuenienti tempore censor aciscitur, quia ad decus pene negotium conuocantur criminosi. Et si est meritum tollit accusator qui in eo plus furori suo vult licere quam iudici, dicit enim vobis impetens propheta, Hec est pars eorum qui vastauerunt nos, & fors diripientium vos, ite angeli veloces ad gregem conuulsum & dilaceratum ad populum terribilem. Ad vos angelus missus est scilicet per sacerdotes quorum voce ac merito proferenda christo dona suscipiunt, & placato dominante impetrata a mortalibus vota concedunt per quos vobis oblata sunt munera repudiata concordes, qui penam merentibus delectationis premia detulerunt, qui dum se considerant in nullo quod merebamini respexerunt, Quis enim (inquiunt) vidit cum accusatoribus suis aperta (ut aiunt) pugna configere? Imprudentissimi omnium qui cum quibus vultis decertare respicite, & vtriusque partis si quid salutis in vobis resedit, loca tempora & personas attendite, & si vos nefarie congesta cordis ad huc prauum non subegit opulentia, oculos ad dominum paulisper attollite, & vel breui tempore sinistri monitoris iussa cōtenite, Agnoscite summi regis preceptionibus vos in his que merito plectenda sunt non muniri, quia quis responsi qualitatem, dicent dogmata postulata, & petitio dum existit preuia que sunt secutura describat. Nunquam tamen cassibus vestris libera regnantis verba cepistis nunquam desideris per aucupia calliditatis imperialia vobis scripta militarunt. Quoties vanis hiatus nocendi inefficax morsus increpuit, toties de accusato quicquid spe tenuistis effugit, & vacuos imago presumptione occupata deseruit, Deo gratias qui hanc prouinciam indidit ei cui rerum humanarum summam commisit, Spes certa quietis est, & salutis, perfecta in gubernatore sapientia, Puppis cuius magister ad clauis regimen intellectus dote preparatur, ubique stationem, ubique portum habet in fluctibus, Certa generalitatis securitas quando rempublicam nobilibus regit artibus institutus. Sit imperatoris nostri celo infusa dispensatio obuiam manum famosis in fallendo ingeniis exhibere, Labore apud eum non opus est quem sortita est olim nuda veritas defensorem, Cessent impia commentitia apud illum simplicitatem fraude mentiri, quicquid sit dum iustitiam nouerit mox tenetur, Nichil apud predictum tutius innocentia est lectione valida vitur, quia equitati res congruenter insinuat, Que grauis est plerumque principibus impugnatio minus fidelium blanditiis non ligatur, Sed hec deo narratur melius a quo frugis huius planta descendit.

A Ad vos me reducit propositi operis non amica conditio quoniam melioribus hactenus operum volui peruagari sermonibus, dum captiuam orationem exigit imperiosa necessitas, dixistis enim. Quomodo de causa vel qualitate eius primitus tractabitis, etiam nunc dum haberet synodus firmitatem? O frontem dictionis immunde, & faciem libelli quam non sola maculauit imperitia, Tractatus nostri prouinciam & narratis & queritis. Huic eramus nempe dubii quia quemadmodum loquimini non habebat synodus firmitatem. Transibat negotii qualitas audituros & plus ad huc remanserat in reuerentia pulsati, quam esset in integritate collegii. Deinde post questionum torrentes venerabilem Laurentium & Petrum episcopos a communionem pape se suspendisse replicatis, & quicquid prouidit cautio conuocatorum ducitis ad crimine impetiti, Vtlo ne ergo tempore dum celebrarentur ab his sacra missarum a nominis eius commemoratione cessatum est? Vnquam pro desiderio vestris sine ritu catholico & cano more semiplenas nominati antistites hostias obtulerunt. Aliquando quod capiti vestro ascribatur facta est apud dominum offensa per gratiam, & extitit nutritrix peccati venie mater oblatio, fuerunt quidam corporis tantum conuentione separati, quos loqueris, animarum tamen presentiam non vitarunt. Si eo putas a consortio motu dissociatos quos sibula religionis pia mordente coniungit procul te ab estimatione catholica culparum duxit affectus. Mandati celestis obauditis, nos autem miscet, aut separat. Non interest que intervalla nos congregent, si vno in superna mansione condaui retinemur, Vere hinc conuincimus esse seruos vos ventris & corporis & per hanc sententie vestre vilitatem declaratis mancipia vos esse terrena. Scriptum est enim! Animalis homo non percipit ea que sunt spiritus. Post hec versis in fugam ordinibus lymphatici more sermones addidistis. Ergo concilia sacerdotum ecclesiasticis legibus quot annis decreta per prouincias quia presentiam pape non habent valitudinem perdiderunt. Legite insanissimi aliquando in illis preter

preter apostolici apicis sanctionem aliquid constitutum, & non de maioribus negotiis ad collationem si quid occurrerit prefate sedis arbitrio fuisse seruatum. Sic enim habes. Si quis episcoporum iudicio p uinciali depositus fuerit Romanum papam si placet rursus appellet, & ipse si videtur reparet iudicia in opitulatione damnati. Ecce enode est quod ad laqueum preparastis nisi forte artissimis in illa par te nexibus astringamur, & replicationum nobis itinera non pateant, dum callis ante peruius idem & his nouella interclusione vestitur, his enim nos eloquiū vepribus dum gradimur, per plana retinetis cū dicitis lesū principem quare attributū visitatorem cōtra ecclesiasticas regulas prima volumus fren te discedere, & nichil amplius liceret hunc vitiis ne duret lolum, ne prophana messis nulla disci pline ante maturitatem succisa falce decumberet, & putaretur non licere q̄ iudices non vetabāt, Vnde ex aperto constat nulla vos extra prestantiam piissimi regis quam frustra delideratis noxe copulari exemplorum auctoritate fulciri.

A Superest vt & ipsum doceam in his excessibus quod bono vniuersitatis contigit non teneri, quia directum non occasionem litis nec fomitem iurgii, sed causam voluit esse concordie preuidens scilicet quod nisi simplicem iussuum suarum tutelā vallaret cito in escam dissidii toxica vestra surriperent scriptum est enim. Vir simplex credit omni verbo idcirco mandati litem fixit quē nulla liceret trās gressione violari, prefatum ad beati Petri Basilicam mox Romam fuisset perductus mandauit occur rere faciens de sacerdotis voto regis imperium. Quis enim non putaret pontificem sponte pariturū in ea parte quam licere sibi princeps non credidit etiam si vetaret, ibiq; papam ab eo salutatum ore ius sit affari vt traderet coepiscopus mancipia nullis subdenda tormentis seruanda profecto ad discepta tionem. synodalis examinis? O castitatem precepti que dum faciem presentibus preferet temporibus in vmbra cogit antiquam que rapit lumen veteribus in auspicio splendore nouitatis. Quis hoc lin gua diues quamq̄ merito pauper vel opinionis fabricator adiunxit, quis taliter commendaticii lau dibus locupletauit fama dominum Actuum suorum veritate mendicum? Non derogo vobis descri ptoribus quorum beneficio contigit ornata ad nos maiorum gesta perducī, sed dei beneficia non tace bo, quia princeps noster rebus superat decora sermonum obnoxiam linguis gloriam munerabilis cau sarum trutinor inspexerit, vt cum petitioni vestre effectus artifex prestaretur. In omnibus tamen iu ra ecclesiastica custodiret. Que ad hanc estimationem quāuis acutiora ceteris corda sufficiunt vno tē pore vna scriptione sine equitatis detrimento desideria vestra suppleantur, & eadem carta ad ministe rium religionis, & vestrum destinatur ad gaudium, boni enim preuidit principis inquisitio seruilem assertionem innocenti examine non probandam In electione enim venerātorum iudicum ipse accu santes extra ordinem reppulit, ipse ad spem rettulit accusatum. Videamus tamen ista si facta sunt si dei inimici etiam terreni domini non fuistis dum Christū & regē parili temeritate despicitis, & vn⁹ vobis ad vtramq; contumeliam ductus est criminum destinatus antistes ab ipso complende iussio nis confinio oris vestri spūs abripitur, & ad incentiuam cōfusionis aptatur. Qui paci militaturus ad uenerat inuisis beati apostoli liminibus ad vsum furoris vestri iam nescius sui aduocatur, & illud qd ex omnibus orbis cardinibus deuotos attrahit positum in vicinitate transiit, ecclesiarum fundamen tum adire non permittitur, structuram mediocris tunc spem bonorum fructuum perdidit a radi ce separatus. Dicatis forsitan apostoli genio decerpi, si putatur celi ciuis terrarum locis includi. Ta men quāuis benedictio poscentibus ubiq; prestetur, & exigit presentiam martyris fides, & deuotio supplicantis negari non potest diligentie natali solo suo plus tribui, & maiorem affectum loca impe trare de quibus ad superna transiit. Quam fidem allegationi curationum multitudo iam prestitit, & vtitur post obsidionem diabolicam testibus iam sanatis. Hec licet per redemptorē nostrum in to to orbe celebrētur. Est tamen non modica monumenti illius per frequētiā comparata nobilitas, quia per eum qui hominem mutauit in angelum, illustrari potuit natura telluris. Hanc visitatori vestro in uidistis gratiā estimātes, quia errorū vestrorū sectator esse desisteret, si reuerēde passiōis penetralia cō tigisset. Ecce non habetis in regia auctoritate subsidium. Ecce post celestem commotionem iuste vos & principalis quā spem fecistis censura percellit.

B Videamus si superest aliqua de regulari ppositione defensio. Visitatores inquit & aliis episcopis dedit ipse, & iustum est, vt facti sui lege teneatur, non vos in hoc titulo falsitatis incesso, diu mendaciis adherentia verba non arguo. Dico tamen latorem iuris diffinitionis sue nisi velit terminis non inclu di, & nisi princeps fastigii summa moderetur, frustra ad illud de clericis quod deterius vocatur, Lex probitatis & mentis est que hoiem viuētē sine lege castigat, proprie moribus impedit, q̄a necessitati nō

debet disciplinam. Aliorum forte hominū causas deus voluerit per homines terminare, sed istius pre-
sulis suo sine questione referuauit arbitrio, voluit beati Petri apostoli successores celo tantum debere in-
nocentiam, & subtilissimam discussores indagini inuolantam exhibere conscientiam. Nolite estimare
eas animas de inquisitoribus non habere formidinem quas deus pre ceteris suo referuauit examini.
Non habet apud illum reus de allegationis nitore subsidium, quando ipso factorum vtitur te-
ste quo iudice, dicas forsitan omnium animarum talis erat in illa disceptatione conditio. Replicabo
vni dictum. Tu es Petrus, & super hanc Petram edificabo ecclesiam meam, & quecumq; solueris sup-
terram erunt soluta & in celo. Et rursus sanctorum voce pontificum dignitatem sedis eius factam to-
to orbe venerabilem, dum illi quicquid fidelium est, ubiq; submittitur, dum totius corporis caput esse
designatur de qua michi videtur dictum per prophetam. Si hic humiliatur, ad cuius confugietis au-
xilium, & ubi relinquetis gloriam vestram? Quid si immunda michi labia habenti, & nullis succensa
carbonibus vt Esaie concessum est, vt his ablutis ipsum ad possessionis sue tuenda priuilegia petrum
apostolum liceret euocare quod ait precibus humana voce loqueretur? Quem si audiretis. Hec dice-
ret, filii hominum vsquequo graues corde, vt qui diligitis vanitatem & queritis mendacium. Scitote
quoniam mirificauit dominus sanctuū suū. Quid stabili Christi manibus cupitis fundamēta sub-
ruere? Dehonestat venerandi reuerentiam nominis, qui adiutorem se in his que deum iactat cōmis-
sa pollicetur. Cōtumelię genus est quasi in solatio adesse sublimi iuxta apostolum. Tu quis es qui iu-
dices alienū seruū. Quid auribus ipitis illuditis, & grauiorem vindicte speciem facitis esse q̄ culpe? Si
odium debetis excessibus vos mundate. Cur liberior condemnatis scelera q̄ vitetis? Sui impugnator
est, qui fornicationis officiis vrget adulteria, & per animarum supra carnis accusat. Scriptum nempe
retinetis. Maledicti omnes qui fornicātur abs te, feda ergo a nitore domini sui obligatione dissoluitur
qui statutis celestibus minus mera fidei dependit officia possessionis vestre, vobis vt video claritas mo-
uit inuidiam quam simulata in mali possessoris indignatione transfertis dum desudatis impendiis
Arcem qua fuistis conspicui crebris labefactatam ictibus nisi oblissem proposuistis subruere & celo
stabilitam machinam quanta sit ostendere per ruinam. Nolite prestolari de clade vestra victoriam no-
lite triumphum superando perdere meis laboribus meo sudore quesitum, quicquid ad triumphum
ducit obtinuit quicquid vos illustres faceret in sede congressi. Vobis tribuit claritatem fax ista quam
nuperrimo liquore putatis extinguī. In pernitiem propriam accenditur qui sic seuit in gratie sue ger-
mina vt plantas abscidit liberior iusto iracundia plusquam alios sessit auctorem. Symmachi quos vo-
catis excessus si sunt illa qua & vos expectatione sustineo nefas est peccantem patientiam iudicis non
amare. Quid nisi ultionem flagitat qui dum reus & ipse sit, vindicte in alterum moras accusat, Hec
illis a me vox debetur studiis, quoniam deum dixisse teneo pronum hominem esse in malitiā, & om-
nem carnem amicam esse peccatis. Nolo occasione persone innumeris datura dignitatem, fiat in abie-
ctione possessio, ne dum homo incessitur lex diuina frangatur, michi credite si sunt ista que dicitis.
Respicio quia & in illis quibus nil tale dicebatur quid fuisset inspexi. Errat qui falli deo proximū cre-
dit Michi vindictam ego retribuam dicit dominus, vos potius olim filii de quibus spiritalis ventrem
partus onerabat ad adiutatam concordiam redite. Pio vos sinu sicut habuerit hactenus ecclesia mater
accipiat, nunquam est sera correctio. Scit diu expectare immodico labore quesitos, nescit pro vitibus
despicere magno pretio comparatos, multis gradibus recursus est ad salutem. Preter desperantem nul-
lus excluditur, fructus venie proximus est corone. Nolite symmachum papam pressuris vestris iuuā-
re. Si reus est michi credite cum cessauerit humane impugnationis ministerium, diuinum mox suc-
cedet arbitrium. Nonne splendidissimi cognitoris lance predicto aut pena debetur, aut p̄m̄um, sillo-
gismos a me sermonū, & scemata non queratis. Antiquo adhuc horret post hominē & irrisam a sapiē-
tibus seculi cymbulā nō relinqui. Illa me p̄ mundi freta sustētat ditat p̄batū in captiōē hoīm recte
qd̄ cernitis, redite ergo q̄ fuga vos nec dū ceteris agrestes eripuit, currite ad ouile nec luporū vos ex-
ponatis insidiis, ne p̄ morā amittatis grām spōte veniētū, q̄ cōtēptā iuitationē gehēna subleq̄t, ergo si
quid dulcedinis vt patet debuī. siquid districtiōis vt attributus adeo magister impleui prouidete ne
diutius q̄lecunq; crucis mee angelum rara leuitarū corona circūdet ne dolenda etiā extraneis in lon-
gum solitudo dominetur, ne labor vteri mei sterilitatis in te hostilem peperisset familiā, & numerosa
proles per sinistros actus in fecunditatem parentis ostendat.

A' ¶ Pauca sūt q̄ asserui s̄ q̄ta ex eis p̄deāt estiate, venite filii audite me, tiorē dñi docui vos, romā respi-
cite quā ab idolorū seruitute sine aurī, sine argēti p̄cio liberā sanguis xp̄i fecit effusio, q̄ ēt meā seruuli
sui mortem

lui mortem iussit impendi que per multa tempora famolis cultum delubris exhibuit, que diu venerata est in imaginibus demonum, que in laborante censu indiderat manus magistra terrorem que su spexit potestatem minium episcopum tam precioso metallorum cui sublimiores deos peperit exercitator manus artificis, & diuinitatem quam homo per fabricam contulit apud homines dei habuerit forma maiorem. Ecce iam Christo propitio ad nouas fornaces simulachra redierunt. Ecce iam de obsoleta superstitione vltus vester accepit quod letetur. Dum de veteri tenante noua merito vascula paratur. Quid hanc annitimi interrumpere quietem? Quid ludere vanis intentionibus felicitatem? Excusationem non habet furor iste si creditis. Non interest quibus itineribus ad mundi principem tendat qui a sancta vnitate discordat. Pingues hostias litat diabolo qui contristat ecclesiam. Vanas ergo repudiate tediculas. simplicem habet defensionem pacis affectus. Nimis armatus est qui illa que aduersarius concordie ministrat tela contemnit. Sufficit contra omnia iacula iurgiorum fidei nuda oppositio. Quid eulalii & bonifacii tempora, dum malorum solatia queritis reuocatis in medium. Quid incrementis excessuum presentatis vetusta contagia, & per iniquam voluntatem senectuti in operendis delictis facitis nil licere. Alia tunc fuit causa discordie, & ubi narrando cogeret sustinere transacta ostenderem vobis nullum euenire solatium de comparatione factorum, quia illos quos ad pontificale fastigium intentioni obsequens feruor euexerat. Vtrosque repulit. Hunc elegi, quia ex illis teste exitu nemo michi placuit de istis contra regulas nitentem protugum feci prouectum legitime mundo impugnante seruauit. Scitis ista nec noua sunt, quia dum ille truditur iste firmatur, vester michi ministravit assensus. Deinde cur in perniciem vestram leditis sacerdotale concilium. Cur laceratis sententiam in qua inspirante Christo oracula superna patuerunt, & inter deum atque homines interpretis extitit lingua pontificum. Quid generalis ecclesie dolorem facitis. Quauis in principali tamen in vna commissum, illa enim celi curia variarum dotibus aucta curialium, & multo redeptoris nostri auro, ostroque decorata, nichil in illa discessione auctore se protulit, sed per humane lingue ministerium diuino militauit imperio, intellexit non esse suum quicquid impulsa constituit, nichil habet in illa sententia nisi vnde solata deuotione gratuletur, peregrinum stilus lenit eloquium inde sumens gloriam solam quod infusa sibi & seruauit, & coluit. Quid his de exemplis euangelicis preparastis calumniam sicut de vobis scriptum est errauerunt in ebrietate, nescierunt videntem, ignorauerunt iudicium. Nam prophanis memoratos verbis ceditis, & inscitiam proditis & liuorem. Isti ergo resurrectionem corporis quam predicant non credentes, Hereticis miscuere contagiis isti quicquid abiurant linguis corde sectantur. Ergo quia dixerunt eum timendum esse qui potest occidere, & animam mittere in gehennam, ideo a fide aliena texuerunt. Ecce profundam imperitiam. En beatum Lucam cuius potestatis assertione conuinci, quid clamatur timete eum qui postquam occiderit corpus habet potestatem animam mittere in gehennam. Quis locus hic erroris nisi congruentia pari dictu exempli, & historie verba concurrunt, nec diuersum est ab intellectu catholico, & lectionibus quod profertur. Nunquam bene nodus in scripto queritur, non inuoluit nebula predicate lucis auctores. Resurrectionem ergo carnis non credunt, quia posse confitentur corpus occidi, quia peccatricem animam gehenna mancipari, densis cor vestrum vesteribus suffocatur interna vicia aliis certet ascribere Iohannis etiam apostoli iactatis scripta violari, quia eius verbis dictum est. Si dicamus quia peccatum non habuerim? nos ipsos seducimus, & veritas in nobis non est. De qua dicti diuersitate nichil queror, ideo ergo corrupta sunt apostoli monita, quia non iunxerunt mendaces sumus, & quia non iunxerunt nos ipsos decipimus non solum diuine, sed etiam humane rationis ignari. Qui veritatem non habet timendus recte censetur, nec alia re nisi falsitate plenus est, qui integritate vacuus innotescit. Sed hec in vobis non curanda sunt lingue oratione, sed gemituum, nec magis sunt vobis exhibenda verba quam lacryme, quia liquido nocens est qui insentibus, aut meritum culpabilis, aut nomen opponit.

Reliqua obiectionum vestrarum capita non reuoluam prestat silentio damnanda sepeliri, nobilitate dat facinoribus qui ventilationem ipsorum multiplici ad aures posteras relatione transmittit, beati pauli est sequenda sententia qui monet per discipulum cunctos, & clamat, inanes questiones euita multa enim sunt in vestris propositionibus que ita feculentis vlnis peccandi amor amplectitur, ut fiat indigna memoratu. Plura leuitas dehonestat dum subductis euiscerantur verba vestra ponderibus, & de religionis causis elocutio ventosa componitur. Auris congruenter sortita grauitatem que in palarum habundantia nichil est horreis illatura de tritico, dum infecundam frugibus culmorum parturit vbertatem, & spem de herbe luxuria mentitur agricolis. De quibus nichil lucrum ventilabra repperit

m m. ii.

A

unt igni debita incendioque peritura. De his scriptum est, dormierunt somnum suum, & nichil inueniunt. Nichil est carissimi pace dulcius, si tamen saporem eius non plenum amaritudine peccus excludat, breuiorem quidem admonitionem debueram quam prolixam non paruam vestri consideratio, & diuini vobis iurgiis excitata fons protulit vltus est multa peccantium stricta allocutione non corrigi, & effusionem plurimi quam in delictis habuerunt in monitoriis sermonibus hanc requirunt. Me latus est, & diligentie vestre, & iussis celestibus obsecutum in his que secuta sunt locum sermonibus non relinquam, quia hec refero mundi caput Romam per vestras intentiones esse prostratam, & nutricem pontificis cathedram quasi vltimum videre sedile despectam. Cuius vocem beatus Paulus excepit, & illa qua semper vltus est eloquii intonuit libertate. Apostolorum principem leuitatis incessitis quod fluxis & profligatis mentibus paratis adhuc seruaret affectum ne in profundum ductis vlcibus ferro medicante succurreret rescindenda docens lachrymis secreta morborum, & manifeste desperationi salutiferum esse vulnus adhibendum ne dum manus medici per impietatem a seclione corrupte carnis suspenditur, de abstinentia teli inuitetur exitium, quia dum parit egris dextera curandos interficit. Nec grandis est differentia vtrum letum inferas an admittas, mortem languentibus qui cum possit non excludit inflixit. His ergo aduersus eos oris ianuam patefecit aliquis. Omnis qui iudicas in quo alium iudicas te ipsum condemnas. Eadem enim que iudicas agis. Scimus quia iudicium dei est secundum veritatem in his qui talia agunt. Et iterum, beatus qui non iudicat in quo probat se ipsum. Que nam est ratio, vt predicet non furandum qui furatur, & prodigam verecundie frontem nube vestiat impugnatiois aliene. Nemo recte monitoris personam accipit, nisi qui actibus suis errata condonat. Et amor innocentie conuersatione demonstrat. Nam adiacet etiam publicanis amica moribus vicia dammare sermone, & sceleratoribus lingue officii punire quod diligunt, quasi non quoddam genus sit maiorum excessuum dare rei affectum labiis quam mente despicias & ingenii virus colloqui melle vestire. Hec si ago quasi vobis pudor pudicitia venustus aspectu liceret accusare doctorem, & aduersus electum oris liuidi morsus aptare, cum ante futura preclius per epistolam ad vos datam plena voce monuissem. Quis accusabit aduersus electos dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condemnetur. Et iterum. O homo qui iudicas eos qui talia agunt, & facis illa, putas quoniam effugies iudicium dei? An diuitias bonitatis eius, & patientie & longanimitatis contemnis? Accusatis maliciam repleti iniquitate, fornicatione, immundicia, auaritia, nequitia, inuidia, homicidiis contentione, dolo malignitate, superbi elati inuidentes malorum parentibus non obediens, insipientes incompositi sine affectione sine misericordia, docetis fornicatoribus neminem esse miscendum adulterii Laurentii, aut sequaces, aut preuii per quos ille aut exercuit que habebat toxica, aut effundens monstrauit que accepit. Post illam illecebrosae communionis maculam, & pestem toto orbe execrabilem sacerdotes dei quasi absoleta comparatos communionem culpatis, reos putatis esse qui subire consortium nullo teste conuicti, & sectamini hominem toto ecclesiastico inscriptionis non dicam stilo sed ense perfosum. Quod licet non licet, & quod non licet licet. Quodammodo iamnes & mambres resisterunt veritati sic & vos mente reprobi circa fidem proditores proterui, inflati amantes voluptatem magis quam deum habentes speciem quidem pietatis virtutem autem ipsius abnegantes. O vim doloris interni qui nequit expedire quod concepit, qui profundis ingestum visceribus loquendi affectum quem imperat vi irrumpit.

A Nichil vobis vltra plus eloquar quod de oratione remanet lamenta supplebunt. Post hec si inter manus medicorum curatione egressi estis, nunc aliqua cepto salutis consideratio vos reducit saltem orbis parentem urbem vestram respicite. Ipsa vos post defensores suos apostolos merens aggreditur. Ipsa compellat, & si quid est pietatis in reliquum orditur impetratura sermonem. Me quam dei summi templi repudiatis fauorum cultibus & noue lucis nitore gaudente fecerunt esse conspicuam, quam post facella sordentia, & multo pecudum tabo polluta ab hostiarum cruore dominici, & apostolici sanguinis effusione purgavit quam reducta post longum sanitas febrium delubra contemnere quam a victimis liberauit oblatio, que pacem Christi post idolorum inimicitias acquisiuit, cui non fuerunt pene numerosa dona quam numina quam religio sua reddebat varia deuotione mendicam quam egestas opprefferat frequentia a diis suis beneficia postulatem que curios, torquatos camillos quos ecclesia irregenerauit, & reliquos nisi plurime proles infecunda mater ad tartarum dum exhaustis emarcui male feta visceribus quia fabios seruata patria non redemit decus multo sudore gloria parta nichil restitit, profugata est operum sine fide innocentia criminosis iunctus est equi obseruantissimus quia Christum ignorauit scipio. Per totam vellem stilum ducere non orbate peccus sustinere pateretur infantiam, Sed quisquis

lamentatiōis transacta relegit. Lachrimarum tempora videtur optare, nemo creditur non odisse quo-
rum relatione non leditur, quia siccam faciem de filiorum funeribus referens seruat certo teste crude-
litatis arguitur, illa posteritas plus meroris attulit perdita, quam iocunditatis acquisita, relegamus ta-
men quibus mutata sunt ista successibus. Ecce iam in illo sacratio libertatis nichil seruire de idolorum
cultibus iueniunt. Ecce bonorū corona orbis genus, flos Romanus q̄ diu venerat est plen⁹ sanctitate cal-
cat altaria. Ecce iam curia mea ad celum vocatur, laudatur, accipitur. Nec possum dicere perdidisse
me scibilem post gratiam baptismi quam vel repentina mors abstulit. Multos trabearum, & curuliū
possessores supremus regnator sine dispendio cultus, aut dignitatis amplectitur. Pene iam terre-
ni munificentia triumphū diuinum mereamur affectum, & ad Christi gloriam proficit quod mun-
do studetis esse venerabiles, mētor nisi egena agmina consulatus nostri in subsidio miseriarum prestō
lantur aduentum, & enim purpura vestra quo anni vocabulum nobilitatis subripientem miseris ve-
stimentorum largitate pellit algorem, prope iam iterum necessitatibus fuerunt auxilium decora fasto-
rum, & in veteri infidelitate deposita in tali preparatione census dispendia efficiuntur lucra animarū.
Ecce nunc ad gestatoriam sellam apostolice confessionis vel amittunt lumina candidatos, & vberibus
gaudio exactore fletibus collata dei beneficio dona geminantur. Quis tempore quo preciosis verba
partibus quo prolem nostram eterna genitrix rursus paritura nunc suscipit cuius post primam nati-
uitatem grandeuus fletibus aluus impletur, que michi prolem regenerando dulcem fecit esse quam
peperi, que ad se venientes senium facit exuere & ad vite principia redire contractos? Quis hanc feli-
citatem rogo interpellatione committat? Quis per discordiam viperina mēte compositam aurei mi-
chi seculi iubet perire beneficia? Quis in renouatione mea occasum clandestinus inspirat, & per blan-
de frontis speciem inimicitias vires acquirit, generosam in tali negotio prosapiam nō agnosco. Si quī
sunt tamen summorum quos vilibus tempestatis huius procella lociauit aliis auctoribus facinorum
participatione maculantur. Splendor sanguinis, & si communionem criminum incurrit nescit tamen
ducem se prebere peccantibus. Habet forsitan reatum de neglecta cautione non habet dignum suppli-
cium de scelerum principatu. Sub quadam verecundia iungitur delinquentibus qui ad adulta iurgia
conuocatur. Non meretur desperationem perditū, in quo facilis tantum crudelitas improbatur. Vos
potius video triuiorum germina. Vos agnosco in quibus nature vilitas conuenientes sibi mores pe-
perit, quos degenerasse claritas fuerat, qui per mentite titulum religiōis gaudetis impunitate viciorū,
quorum labia nunquam aut honorum sapor tetigit, aut quietis, qui fas omne origini parendo viola-
tis quos de latebris & speciebus productos presens causa monstrauit. Quis ante concinnationem ma-
li huius qui ceteris agnouit diu fauistis secreta quibus vos nox generationis abdiderat. Redite po-
tius ad amicam cecitatem, nobis serenam & diurnam lucem relinquire. Concordiam ecclesie, aut ab-
sentia, aut correctione prestate. Si tamen vultis vos numerari inter splendidas prosapias actum emen-
datione cognoscant.

INCIPIT ACTIO QVINTE SYNODI. CC. XVIII. EPISCO-
PORVM SVB SYMMACHO PAPA TEMPORE
THEODORICI REGIS.

OST CONSVLATVM AMENI CVM IN VNVM AN- A
nuente domino ante confessionem beati Petri apostolorum principis resedisse-
mus sancta synodus dixit, libellus qui synodali auctoritate contra eos qui aduer-
sus quartam nostram synodum que habita est Rome palmarū mutire presum-
pserunt ab Ennodio conscriptus est coram omnibus deferatur, & in presentia
omnium ligatur atque roboretur. Quo recitato, & ab omnibus consona voce
roborato sancta synodus dixit, hec futuris tēporibus conseruentur atque ab om-
nibus teneantur, & in omnibus seruentur. Hic libellus integerrime synodaliter ab omnibus teneatur
atque inter quarte, & quinte synodorum nostrarum actiones interponatur, & ita sicut harum syno-
dorum decreta habeatur, quia synodali auctoritate conscriptus est, & roboratus. Ad que beatissimus
papa respondit iuxta vestram omnium fiat voluntatem, & vt iudicatis apostolica habeatur auctoritas
& inter apostolica quod dicitis interponatur decreta, & sicut cetera apostolica ab omnibus teneatur
m m.iii.

decreta. Ad que omnes ter vna voce responderunt dicentes, vt fiat rogamus. Post que acclamatū est ab omnibus episcopis & presbyteris. Illi qui papam symmachū acculauerunt, & damnationem ei inferre tentauerunt, & illi qui eum iudicauerunt, aut contra nostram synodū garrere, aut scribere presumpserūt, vt damnentur rogamus. Et paulopost omnes episcopi, & presbyteri voce magna clamantes dixerunt. Exaudi Christe, symmacho pape vita, dictum est octies. Cuius sedem & annos dictum est decies, vt fiat rogamus dictum est duodecies. Quibus cessatis Symmachus episcopus ecclesie catholice vrbis Rome dixit. Quoniam fraternitas vestra singulari charitatis studio, pio ac vigilantī affectu, indefessis laboribus ac spiritu viuaci studuistis venerandi patres, tutelam rerum ecclesiasticarum fouere, sedem apostolicam (que solida Petri confessione stabilita est) tueri viriliter cui licet indigni domino sic disponente presumus, ac paruitatem nostram iam dudum multis afflictionibus impulsam virili protectione defendistis oblocutoribus & susurrantibus resistendo, qui nouis semper inidiis semper aliquid aduersum nos, & famam nostram moluntur, quos spiritus ille diuisionis continuis exagitat aculeis, quibus est pax inimica, & discordia placens. Et quia vestra bonitas curam prouisionis nostre suis exhortationibus incitauit, & parilem circa ecclesie tranquillitatem domini nostri contemplationem animi presertim flagitamus, vt circa insidiatores, & persecutores nostros mitius agatis, & licet iuste damnentur propter misericordiam tamen conseruentur, vt in nobis illa domini declaratur sententia, qua precipitur, ita fratribus dimitti sicut sibi a domino cupiūt dimitti. De cetero vero ne vnquam talia non solum modo in apostolice sedis presule a quoquam presumantur, sed nec in vllō Christianorum episcopo vsurpentur, Non ergo necesse est super his noua cudere, sed vetera recitare atque firmare. Est enim a multis antecessoribus nostris synodaliter decretum atque firmatum vt oues que pastori suo commisse fuerunt eum nec reprehendere nisi a recta fide exorbitauerit presumant, nec vllatenus pro quacūq; re alia nisi pro sua iniustitia accusare audeant, quoniam pastoris actus gladio oris non sunt feriendi, quāquam rite reprehendendi estimētur, nec vllōs episcopos suis reb⁹ expoliatos vel a sedibus vi aut dolo, aut quocūq; ingenio pulsos sicut & vos de nobis iudicastis, aut ad synodū tā punitiālē q̄ gñālē posse cōuocare, aut in aliquo iudicare anteq̄ cuncta q̄ eis ablata sūt legib⁹ p̄tati eorū pacifice per oia reintegrent decernimus. Prius ergo op⁹ oia illis legibus reintegrari, & ecclesias q̄ sublata sibi sunt cū oī priuilegio suo restitui, & postmodū non sub angusto t̄pis spacio, sed tantū t̄pis spaciū eis indulgeat, q̄tū expoliati vel expulsi esse vident anteq̄ ad synodū cōuocent, & ab oibus q̄q; p̄iuntie sue episcopis audiat. Nā nec cōuocari ad causam nec diiudicari p̄t expoliati vel expulsi, q̄a nō est priuilegiū quo expoliari possit iam nudatus. Vñ & antiquus decretū est oēs possessiones & oia sibi sublata atq; fructus cunctos ante cōtestatā litē p̄ceptor, aut prius possessori restituat. Et alibi scriptū habetur, ille q̄ violentiam pertulit vniuersa in statu quo fuerant recipiat, & que possedit securus teneat. Et alibi in synodalibus patrum decretis, & regum edictis legitur statutum, reintegranda sunt oia expoliatis vel eiectis episcopis presentialiter ordinatione pontificum, & in eorum vnde abscesserunt potestate funditus reuocanda quecūq; cōditione temporis, aut dolo, aut captiuitate, aut virtute maiorum, aut per quacūq; iniustas causas res ecclesie vel proprias, aut substantias perdidisse suas noscuntur, ante accusationem, aut regularem ad synodum vocationem eorum & reliqua. Est etiam in antiquis ecclesie statutis decretum, vt qui aliena inuadit, non exeat impunitus, sed cum multiplicatione omnia restituat. Vnde & in euangelio scriptum est. Quod si aliquid defraudauit, reddo quadruplū. Et in legibus seculi cautum habetur. Qui rem subripit alienam, illi cuius res direpta est in vndecuplum que sublata sunt restituat. Et in lege diuina legitur, Maledictus omnis qui transfert terminos proximi sui, & dicit omnis populus amen. Talia ergo non presumantur absq; vlla vltione, nec exerceantur absq; sua damnatione. Accusatoribus vero inimicis vel de inimici domo prodeuntibus vel qui cum inimicis immorantur, aut suspecti sunt ne credatur, ne irati nocere cupiant, ne lesi vlcisci se velint.

A **Q**uid ad hec vobis carissimi fratres videtur prudentia vestra p̄ ecclesiastica quiete vel indēnitate vniuersi edicite, vniuersa synodus dixit. Episcopalem persecutionem & ecclesiarum abscissionem vel vilationem atque seruorum dei insectationem sulti predicta auctoritate & omnium sanctorum patrum prohibitionem vestraque consolatione communi tractatu pariter in futurum robuste ac veraciter amputantes sanctorumque patrum statuta firmantes expressis sententiis sancimus ne vnquā talia a quoquam nostris, aut futuris temporibus presumantur. Et silentio facto symmachus episcopus ecclesie vrbis Rome dixit. Quod si aliq̄ hec transgressi fuerint, & talia presumpserint, quid super his vobis videt̄ pari adunatione manifestate, Cūq; surrexissent, & paulopost iterū cōsedissent vna voce dixerunt, si q̄ hec que

*H. contra prelatos et max
contra papam nihil dici possit
nisi a vna fide deuenit*

hec que

hec que hodie in hac sancta synodo phibita sunt infringere psumperit, aut volutarie transgredi tetaue-
rit si clericus est gradu proprio penitus careat, si vero monachus aut laicus fuerit communione priue-
tur, & si non emendauerit vicino anathemate feriatur. Secretas vero insidias vel manifestas pontificibus a qui-
buscunq; illatas, vel ea que huius sancte synodi sententia complectitur, si quis ad ecclesie pertulerit noti-
ciam potiat honoris, & hi qui aduersa eis moluntur, sicut a sanctis patribus dudum statutum est,
& hodie synodali & apostolica auctoritate firmatur, penitus abiiciantur, & exilio suis oibus sublati perpe-
tuo tradantur, hec vero que in hac sancta synodo statuta sunt, & ea que in libello que Ennodius nostra au-
thoritate conscripsit, sicut in presentia nostra relecta sunt, ut propriis manibus roborentur, rogamus atq;
in perpetuum coferuentur sicut predictum est vestra apostolica auctoritate firmentur. Sed symmachus
ecclesie urbis Rome catholice episcopus dixit. Acclamationes vestras synodice iudicium presentia su-
scipient gesta. Adiecitq; & dixit. Ea que ad suscipiendos veteris presumptionis errores vel infense
pontificibus presumptionis morbos quibus status affligi solet ecclesie seruorumq; eius deliberatio re-
ligioni congrua pacis constituit, perpetua solentur firmitate, ut annuente domino quem custodem
rerum constat esse bonarum synodalis ordinatio vigeat, atq; omnis qui sine persone alicuius distinctio-
ne venire presumpserit, impolita superius distinctione plectetur, vniuersa synodus dixit, ut fiat roga-
mus, dictum est decies, ut scandala amputentur & insidie atq; detractiones erga episcopos vitentur ro-
gamus, dictum est duodecies. Et facto silentio vniuersi in sancta synodo congregati clamantes dixerunt
Exaudi christe, symmacho vita, Dictum est octies, hic est pax cum symmacho. Dictum est nonies. Cum
ius sedere & annos, dictum est decies, ut de presenti fiat dictum est duodecies. Et paulopost cum resedisset
facto silentio vniuersa synodus dixit. Quisquis clericorum aut monachorum aut laicorum tam ma-
ioris ordinis quam etiam inferioris post hanc formam nobis prolatam his decretis contraire presumpserit
statutis canonicis velut scismaticus percellatur, Et subscripserunt, Celius symmachus episcopus sancte
ecclesie catholice urbis Rome huic statuto a nobis inspirante domino peracto subscripsi. Laurentius episcopus
ecclesie mediolanensis huic statuto a nobis inspirante domino peracto subscripsi. Petrus ecclesie rauen-
tis huic statuto a nobis inspirante domino peracto subscripsi. Eulalius episcopus ecclesie siracusane huic
statuto a nobis inspirante domino peracto subscripsi. Felix episcopus terracinenis subscripsi. Ste-
phanus episcopus ecclesie cordubensis subscripsi. Fortunatus episcopus ecclesie valensis subscripsi. Be-
nignus equiuensis, Iohannes spolitanus, Romulus prenestinus, Stephanus venulinus, Candidus tu-
dertinus, Valentinus amiterinus, Fortunatus fulgenatus, Grifogonus albanensis, Euticius tranen-
sis, Amandus poturanus, Laurentius bobianensis, Clorensis caestinenis, Eusebius fanestis, Romanus
numentanus, Propinquus trebiatis, Asterius equinatis, Siluanus voliterninus, Epafroditus cameasen-
sis, Cirtus gerohenis, Helyas benedicanus, Paulus tripolitanus, Policarpus gabalensis, Patricius crassen-
sis, Menecratis carolsensis, Florentius sardonensis, Iulianus ipepotanus, Paulinus perperetinus, Noenius
infernus, Petronius martineus, Hesperos epitanensis, Elaias cleas, Olimpius euacitonacius, Rufinus
brionolitanus, Philippus neasletanus, Basiliscus peleascanus, Didimus lapidenis, Iustus firmienis,
Arenton hostiensis, Augustus liparitanus, Rusticus bersentinus, Venantius sinagolienis, Victor dunensis,
Innocentius tiferatiensis, Bonifacius forosiamienis, Sebastianus siraninus, Asellus populolitanus, Empilius
voliterninus, Proiectus forinoui, Venerius pellenis, Coloni forododiensis, Probus carmamelensis, Vin-
demius auentinus, Proculeianus sepniatius, Eortunatus abenignus. Valscius valternensis, Martia-
nus ecamensis, Bassus mutinensis, Pacatianus coralienis, Meras corlonensis, Macedon maidonensis,
Marcellinus illidonensis, Paulus proglorienis, Diodorus listinienis, Necinus musii, Theodorus
adria, Epiphanius pergesis, Leuanla amphorenis, Alcimedeseides contraconicenis, Dionisius ana-
nenis, Andreas fatalenus, Amaxius falconensis, Croton parsidonensis, Philippus barbarensis. Theo-
dorus antipolleus, Leontius araxenus, Antipatros canimenos, Gratinus panormitanus, Andreas tho-
lantanus, Nicholo sacrafuranus, Romanus bobonensis, Oniforus iconienis, Neoptolenus chronensis,
Paulus dernensis, Patharchos listron, Eugenius careusossides, Tyrannus imadianensis, Ascolias lalan-
dus, Steros profiadensis, Predialis gizonus, Quintinus focensis irentinus magnisias, Manias ami-
tii, Quiriacus eleas, Valerianus boslionensis, Fominus zitrenus, Fericius archodonensis, Didimus la-
pitenis, Steros prodofianensis, Fnodoros ametimos, Epafroditus camefenus, Olimpius canensis,
Didimus lapicenis, Barachos laxs, Efrontius bui, Florentius motilenis, Iohannes rodeus. Gennadi-
mosonensis, Euandros diupoleos, Iohannes trapotutanus, Philippus ageresitanus, Thomas

SEXTA SINODVS ROMANA.

tilensis, Gennadius amonensis, Caris diopolitanus. Paulus aristenis, Mathias themessianensis, Eulalius fibriensis, Amphilotius fidecensis, Gaius suetronensis, Eudoxius eletensis, Martianus corallensis, Eusebius coctinensis, Obremus coracesiensis, Romanus mirrensis, Aristoditos olimpo-
nensis, Eudoxius cotuatenis, Palladius capalenensis, Citintus patarenis, Stephanus limirensis, Zeno
dotius telmisu, Maximus zetilonensis, Musenius lunensis, Florentinus adrianopolitanus, Bassones
neaspilitanius, mesalimus laudicensis, Fotianus salageffunensis, Olimpius sozopolites, Alexander se-
leucensis, Valerianus afrus, Epafrodius camelenis, Barrachos nazensis, Charis dionisiopolitanus, Eu-
sebius clazomenus. Et bauentia mipolitanus, Thomas arliocomenus, Eliodorus ametimos, Perga-
mius atticenus, Eutropius adadomenis. Paulus philodemenis, Longinus apapermenus, Theocu-
stus tyreu, Forticius metropolitanus, Ciro simondensis, Libanus palatonensis, Dolestos sebastensis,
Danielus cadolensis, Muniche⁹ lardicias, Trunitanus, Sstrategius pilobatenis, Aquila
antodenus, Basilus nacoriensis, Eustochius docunius, Quiriacus eucarpensis, Abircitius Iheropo-
litanus, Epiphanius mardagensis, Philippus liciados, Mocinius ephesi, Mauro baladensis, Eusebius
dorileu, Martianus finalidensis, Calandion alacarnensis, Iohannes enidiensis, Theodoretus alabau-
densis, Tigamus apollonenis, Iohannes amizonensis, Eupititius staconensis, Menandros eracleos
Dinifius latomenus, Panias eristodensis, Placalus lassu, Iohannes alifdonensis, Dioffisus anthio-
chenus, Cretomanus afrondisus, Etherius sinirrensis, Stephanus ephelinus, Patricius aidonopolites,
Daniel lampfacenus, Frimas abidensis, Theusebius ilui, Stephanus pinameni, Pionius trodensis,
Eulalius pianensis, Dauid adrimensis, Talasius panus, Petrus dardanensis, Diogenis geticonos.
Olimpius prudisiadensis, Theophilus adeo adriopolites. Apramonus titanos, Theodoruseraden-
sis, Calegonus cladipotus. Theodorus serunensis, Polichonus dipodinensis, Renos luliolpoltus, Ethe-
rius papiu, Petrus gagrotanus, Anthiochus sinoponus, Atticus lanensis, Vranus iborensis, Paralus
adriponensis, Lucadius minzitanus, Eustasius galatinensis, Misterus amorrui, Aquilas eudoxia-
dos, Quiriacus troanadensis, Pios prothenissenis.

EXPLICIT QVINTA SYNODVS ROMANA SVB SYMMACHO
PAPA INDICTIONE NONA

Incipit sexta synodus Romana sub symmacho papa habita tempore
theodoric regis die Calendas octobris.

A

VM IN VNVM APVD BEATVM PETRV M APOSTO-
lum sancta sexta synodus canonice a beato Symmacho Rome congregata resey-
disset symmachus predictus episcopus ecclesie catholice vrbis rome eidem syno-
do presidens dixit. Quoniam religiosus sancto spiritu congregate conuentus
hortatur, vt quecunq; pro disciplina ecclesiastica necessaria sunt cura diligentiore
tractemus. Nos enim & apostolice sedis moderamine compellimur, & ecclesia-
sticarum dispositione constringimur, sic canonum paternorum decreta librare
& retro presulum antecessorumq; nostrorum decreta metiri, vt que presentiu necessitas temporum
restauranda sunt ecclesie relaxanda exposcit, adhibita diligenti consideratione quantum fieri potest au-
xilante domino temperemus, quia nos qui potissimi sacerdotis administram⁹ officia transgressionu
culpa respiciet, si in causis dei desides fuerimus inuenti, quia meminimus quod timere debemus, &
qualiter comminetur dominus negligentie sacerdotum, Sane reatu maiore delinquit qui potiore ho-
nore perfruitur & grauiora facit vicia peccaminum sublimitas dignitatum, Ideo tacere non debemus
sed ea que necessaria fore agnouerimus, viriliter corrigere & emendare satagamus, & ea que nociua
sunt extirpare prout dominus dederit non negligam⁹. Ab vniuersis episcopis & presbyteris acclama-
tum est. Exaudi christe, symmacho pape vita. Dictum est septies. Hec confirmamus, & hec doce-
mus. Dictum est octies, Doctrine vestre gratias agimus ingentes, Dictum est decies. Ista teneantur
& ista obseruentur rogamus. Dictum est duodecies. Dignus papa dignus doctor. Et facto silentio
symmachus episcopus dixit, Communis dolor & generalis est gemitus, quod intra ecclesiam nostris
& retroactis temporibus de iualione reru ecclesiasticaru & vexatione sacerdotu cognouim⁹ que res non
nos solos

sed omnes domini tangit sacerdotes. Et licet hec a p̄decessoribus n̄ris iā prohibita sunt, & tales presumptores damnati, & a sanctis canonibus anathematizati, ne tñ denuo presumantur, est etiā sup his promēda sententia vt qui eorum casum non timent, timeant saltem eorum perpetuam damnationem, & quod sepe presumitur, sepius vt inhibeatur necesse est. Sancta synodus dixit, hec ne fiant de n̄uo synodali cōuentu prouida beatitudini v̄re snia eneruari cōuenit & ne in exēplū remaneat p̄sumē diffundit⁹ extirpari Symmachus ep̄s dixit. Modo quia de⁹ presentia vestra vetuā mihi cōcessit, necesse est rem fieri firmā quā credo ecclesiasticis facultatibus conuenire vt agnoscant omnes quos vanus furor & auaritia excitauit, talia absq; vltione nō posse presumi, Sancta synodus dixit. Scim⁹ prouisionē vestram necessariis studere. Et ideo in vestra est potestate sequenda disponere, Symmachus ep̄scop⁹ catholice ecclesie vrbis Rome dixit. Magna quidē venerando & sacerdotali debetur cultura propolito cum iminet de studio que recta sunt non de necessitate disponere. Sed quoniam in aliquibus aliena postulantis vitiorum mater auaritia repudiatis honestatis repagulis totū putat expedire quodlibet, & ita dum prede inhiat, patientia superne ciuitatis abutitur expectatibus correctionem celo moderante iudiciis se existimant non teneri, cum clarum sit quod apud certos in occasione rapiendi precēdat diuine mora sentētie. Sed nobis quos pastoralis cura & ecclesiastica astringit pro dispēlatione certa ratio reddenda substantie opus est vt sollicitudinem nostram non solum ad presentia, sed etiam ad futura secula porrigamus, ne ad anime nostre detrimenta contingat si hi qui possunt statuti debere innocentia presumētes de libertate deliquerunt, cum religiosa possunt & nostra successores nostri potestate fulciri legibus ecclesiasticis seruientes. Sancta synodus dixit. Scimus spiritu dei cor vestrum esse succensum & instinctu dei vos ita loqui. Quapropter omnibus summo opere conuenit obseruare vt oblationes fidelū a nemine presumantur, & absq; consensu & voluntate ep̄scopi in cuius diuiscuntur esse parochia & potestate possidere vel dominari tententur quoniam nonnulli memores sui pro remissione peccaminum suorum & paterne vite in creatione de facultatibus suis tam rerum immobilium quedā vero per scripturas ecclesiis tradiderunt & deo creatori suo perpetualiter habenda dederunt quo contra aduersis deum minus timentibus, eatenus mortifera calliditate tenentur, vt aliorum oblatio illis pertineat ad ruinam. Nec intueri corde possunt diem iudicii, dum nimie cupiditatis delectantur ardore. Vnde precamur vt antiquorum patrum regulas que modo propter iniuriam quorundam quasi oblite habentur renouetis, vt tale iudicium super eis fiat, vt aut manifeste heretici qui ecclesiam dei scindunt, & anathematizati atq; ab ecclesia dei extorres habeantur aut per satisfactionem ecclesie ad penitentiam & demum iuxta regulas ecclesiasticas ad reconciliationem recipiantur.

¶ Symmachus ep̄scopus ecclesie catholice vrbis Rome dixit, his ergo rite perpensis ne illi in ruinā incidant & perpetuo damnentur exitio & sancta ecclesia precioso Christi sanguine redempta restituetur, eique pie famulantes non opprimantur. Sed releuetur mensura cum dei nostri consideratione vna cum nostro iudicio sancimus, vt quicunq; immemor aut memor interitus sui res ecclesie delegatas & domino oblatas, absq; proprii ep̄scopi iussu possidens presumpserit deinceps tenere quocunq; in loco & veritate comperta res dei seruis suis dissimulauerit, aut renuerit reformare liminibus ecclesie ab ep̄scopo eiusdem loci prius arceatur, indigne enim ad altare dei properare permittitur, qui res ecclesiasticas audet inuadere, aut iniuste id est sine licentia ep̄scopi possidere, aut iniqua vel iniusta defensione in eis perduret. Necatores enim pauperum iudicandi sunt prefixo tenore, & si non emenda uerint vitium extirpandi. Debet tamen esse prouisio vt vindictam admonitio manifeste precedat & res usurpatas iniuste qui abstulit aut iniuste ablatas retinet equitate patrocinate legibus restituat. Quod si neglexerit & necessitas compulerit demum predonem sacerdotalis districtio maturata percellat, neque quisquam per internas res deum defensare nitatur quia dei potentia cunctorum regnorum terminos singulari dominatione concludit. Quod si presumpserit & ipsius offensam & predictę damnationis periculum suslinebit. Competitoribus etiam huiusmodi frena districtio nis imponimus qui facultates ecclesie sub specie largitatis regie vel cuiuscunq; potestatis improba, subreptione preuaserint. Sera nāq; de his rebus penitudine commouemur, cum iam transactis temporibus contra huiusmodi personas canonum suffulti presidio se sacerdotes domini erigere debuissent, vt non mansuetudo indulgentie ad similia perpetranda improborum audacia adhuc quotidie prouocaret. Nunc tarde iniuriarū mole depressi damnis quoq; cōpellētibus excitamur. Quod si is qui res domini competit in aliis q̄ nisi res agitur maxime solet territoriis commorari sacerdotem loci ipsius

quomodo creuit ecclesia
patrimonium

A

gangrensi concilio apostolice
conditum auctoritate

vbi habebat episcopus huiusmodi prauitate contentus, neglectu persone litteris instructum reddat. Tunc antistes ipsius fratris anxietate comperta, aut perualorem rerum dominicarum admonitio-
ne corrigat, aut pretaxata canonica districtione cōdenetur. Vnde & in canonibus in gangrensi ecclesia apostolica auctoritate cōditis de fructuum oblationibus que ministris ecclesie debentur & de his que in vltus pauperum conferuntur scriptum habetur.

Si quis oblatiōes ecclesie accipere vel dare voluerit preter episcopi cōsciētiam vel eius cui huiusmodi sunt officia commissa nec cum eius voluerit agere consilio. Anathema sit. Et iterum in eodem consilio. Si quis oblata deo dederit, vel acceperit preter episcopum, vel eum qui constitutus est ab eo dispensandam misericordiam pauperibus & qui dat & qui accipit anathema sit. Valde iniquum ergo & in gens sacrilegium vt quecunq; vel pro remedio peccatorum, vel salute, vel requie animarum iuarum vnusquisq; venerabili ecclesie contulerit, aut cetereliquerit ab his quibus hec maxime seruari conuenit, id est christianis & deum timentibus hominibus & super omnia a principibus & primis regionum in aliud transferri vel conuerti. Propterea qui hec non preuiderit & aliter quam scriptū est predia ecclesiis tradita petierit vel acceperit aut possederit, vel iniuste defenderit aut retinuerit nili cito se corruerit, quo iratus deus aīas percutit, anathemate feriatur, sitq; accipiēti & danti & possidenti anathema, & institute pene contubernium assiduū. Nec aliquo se ante tribunal christi obstaculo muniat qui a religiosīs animabus ad substantiam pauperum derelicta contra fas sine aliqua pietatis cōsideratione dispergit. Ab vniuersis episcopis & presbyteris acclamatum est, vt hec penitus abscondantur rogamus. Dictum est quinquies, vt hec amputentur precamur. Dictum est septies, vt res ecclesie quibus tradite sunt intemerato iure seruentur rogamus, dictum est septies, vt se dum hoc quod persecutus est synodali conuentu per omnia fiant vnanimiter deprecātes rogamur. Dictū est cēties, vt in presumptoribus vindicetur rogamus dictum est decies, vt disciplina seruetur rogamus. Dictū est vnde cies. Que male admissa sunt per vos corrigantur. Dictum est duodecies vt illicita facta amputentur. Ita vt deinceps non fiant rogamus. Dictum est tredecies, vt apostolica ordinatio illibata seruetur, dictū est quatuordecies. Dignus papa quod non licet non fiat. Dictū est quindecies, Exaudi christe, symmacho vita. Dictum est sexdecies, vt canones custodiatur rogamus, dictum quindecies, vt ordinatio apostolica seruetur, dignus papa, dignus doctor dictū. xix. Hec omnes vnanimiter cōfirmamur, & vt vnanimiter seruentur, rogamus dictum. xx. Per dominum Petrum vt perpetuo seruentur, rogamus dictū vigesies. Qui hec violarit in se iuxta in pretaxatum modum inueniat. Dictum est vigesies.

Et facto silentio symmachus episcopus ecclesie catholice vrbis Rome dixit. Presentis diffinitionis formam que iuxta sanctorum patrum est statuta sententias in omnium ecclesiarum noticiam peruenire decernimur, ne cuiquam possit pro sua ignoratione licere quod non licet. & qui talia presumpserint sciant se pretaxato condemnatos esse modo. Similiter & hec ad ecclesiarum noticiam vestra cunctorum exhortatione, & iudicio censemur peruenire, & ab omnibus firmiter teneri, quia episcoporum res ecclesie non dubitantur esse, si in eorum facultatibus simili fuerit crudelitate perualores rerum memoratarum predictę canonum districtionis feriantur vindicta, vt qui maioribus propriis ac nulla conscientie castigatione corriguntur saltem ecclesiastice & canonicę vindicte perficiantur aculeis, generaliter vero quicunq; res ecclesie confiscare aut impetere, aut peruadere periculosa aut sua infestatione presumpserit, nili se citissime per ecclesie de qua agitur satisfactionē correxerit petuo anathemate feriatur. Similiter & hi qui res ecclesie iussu vel largitione principum, vel quorundam potentum, aut quadam inuasionē aut tyrannica potestate retinuerint & filiis vel heredibus suis vt a quibusdā iam factum audiuius, quasi hereditarias reliquerint, nili cito res dei admoniti a pontifice agnita veritate reddiderint perpetuo anathemate feriantur. Iniquum enim esse censemur, vt potius custodes cartarum quam defensores rerū creditarum, vt preceptum est iudicemur. Sanandum est ergo celerius, ne longius execrāndus animi morbus inserpat, vt si medicus cum viderit huius terreni corporis aliquem esse langorem, magnum sue artis estimat documentum si cito quis illius interuentu desperatus euadat, vel cum posse vulnus aspexeris adhibet fomenta vel cetera quibus illud posset quod natum fuerat vulnus obducī, ac si id manens sanari non poterit ne corpus reliquum sua tabe corrumpat, ferro amputet quod nocebat, quo reliquum integrum & seruet intactū. Precidendū id ergo est quod velut puro sanoque nimium corporis vulnus obrepit ne cum tardius abstergitur, in ipsis pene visceribus huius mali nō haurienda sentina confidat. Ferro enim abscondenda sunt vulnera que fomenta non sentiunt. Similiter & illi extorres debēt fieri ab ecclesia qui sacerdotali admonitiōe nō corriguntur dicente dño.

Auferte

Auferte malum a vobis, vniuersa synodus acclamauit, vt ista fiant rogamus. Dictum est octies. Ista seruentur precamur, Dictum est decies, vt imperpetuum maneant & vestra auctoritate firmentur, Dictum est duodecies, Exaudi xpe, symmacho pape vita. Dictum est duodecies, Et facto silentio symmachus episcopus ecclesie catholice vrbis rome synodo presidis dixit, In hoc cognoscimus oēs quia deū diligamus si mādāta eius faciamus. Hec enī charitas dei vt mandata eius custodiamus & mandata eius grauiā non sunt, Iustus est enim dominus & oīa iudicia eius iusta sunt, atq; omnes vie eius misericordiā & veritas & iudiciū, in manu dei potestas terre, cui execrabilis est omnis iniquitas, in manu dei potestas hominis & super faciem scribe imponet honorem suū. Perdit deus memoriā superbiorum & iniqua gerentium, & relinquit memoriā humilium & bonorum hominū, hoc autē pro certo habet omnis qui recte colit deū quia vita eius si i probatione fuerit coronabitur, & si in tribulatione liberabitur. Si vero in correctione fuerit ad misericordiā perueniet. Omne quod irreprehensibile est catholica defendit ecclesia. Non licet ego imperator vel cuiq; pietatē custodienti aliquid cōtra mandata diuina presumere, nec quicquā quod euangelicis prophetisq; & apostolicis regulis obuiat agere, iniustū enī iudiciū & definitio iniusta regio metu vel iussu a iudicibus ordinata non valeat, nec quicquā quod cōtra euāgelice vel prophetice aut aplice doctrine constitutionem eorum siue sanctorum patrum actum fuerit stabit, & quod ab infidelibus aut hereticis factum fuerit omnino cassabitur.

Nociua ergo sancti predecessores mei damnare confidenter studuerunt, quorū & pusillitas mea, licet impar & minima pro suscepto tamē diuina dignatione ministerio pedissequa cupit existere, veni enim erit nobis qui huius ministerii onus susceptū habemus veritatem saluatoris nostri Iesu xpi quā Apostoli predicauerunt predicare neglexerimus, ve enim erit nobis si silentio veritatem opprefferim? qui erogare nummulariis iubemur, id est christianos populos ibuere & docere, Quid in ipsius christi futuro dicturi sumus examine si sermonū eius veritatem confundimur, predicare. Quid erit de nobis cum commissis nobis animabus & de officio suscepto rationem iustus iudex deus noster districte exegerit. Ideo nos oportet semper nociua refecare & auxiliante domino profutura erigere, Vnde obiurgando, hortando suadēdo blandiēdo, consulendo prodesse, quibus possumus festinemus, lingua nostra bonis fomētū sit, prauis aculeus, timidos retūdat, iratos mitiget, pigros exacuat, desides hortando succendat, refugientibus suadeat, asperis blandiatur, desperatos consoletur, vt quia doctores dicimur viam salutis gradientibus ostendamus, Simus in custodia vigilantes, aditus contra hostis insidias solliciti muniamus, & si quando ouem perditam de commissis gregibus error abduxerit, toto illā annisu ad caulas reuocare dominicas cōtēdamus, vt de pastoris nomine, quod habemus non supplicium sed premium consequamur. Quia ergo in his omnib; diuine gratie adiutorio opus est omnipotentis dei assiduus precibus clementiam exoremus, quatinus ad hec nobis operanda, & velle tribuat, & posse concedat, atq; in ea nos via cum fructu boni operis quam se pastor pastorum esse testatus est dirigat vt sine quo nichil possumus per ipsum omnia implere valeamus, vniuersa synodus surgens acclamauit, Placet omnia, vt perpetua stabilitate firmentur rogamus. Dictum est octies. Et adiecit. Exaudi christe, symmacho vita, dictum est octies, vt hec intemerata seruentur. Dictum est decies, vt ista intemerato iure custodiantur precamur, dictū est duodecies, Qui hec sponte violauerit, perpetuo anathemate feriatur rogamus, dictum est quindecies, vt decreta nostra confirmes precamur. Dictum est decies & octies, Et facto silentio Symmachus episcopus ecclesie catholice vrbis Rome dixit. Acclamationes vestras synodiq; iudiciū presentia gesta suscipiunt. Et adiecit. Ea que ad sopiēdos veteranos presumptionis errores vel insensē rebus ecclesiasticis egritudinis morbos quibus vniuersalis afficiebatur ecclesia deliberatio religioni congrua paci q; cōstituit firmitate perpete societur, vt prestante deo quem custodem rerum constat esse bonarum synodalis ordinatio vigeat, atq; omnis qui sine psona alicuius distinctione venire presumpserit, indita superius distinctione plectatur, Et subscripserunt, Celsus symmachus episcopus ecclesie catholice vrbis Rome his constitutis synodalib; a me probatis atq; firmatis annuens subscripsi, Petrus episcopus rauennatis ecclesie his constitutis synodalibus a nobis probatis atq; firmatis annuens subscripsi, Innocentius direntium tiberinorum, Felix traruenis, Seuerinus tundaritanus, Bonifacius aquileianensis, Silianus velitemis, Maximus bleranus, Sebastianus furanus, Emilianus furanus, Mercurius ganinati, Maximus ticinensis, Felix atellanus, Cassianus mutinensis, Rusticus fuxentinus, Cerentius siculensis, Propinquus tabensis, Stephanus venulinus, Adeodatus formianus, Laurentius benensis, bonifacius cameritanus, Fortunatus fulginensis, Iustus signatinus, Mercurius suuitermus, Vindemius anteatinus,

Stephanus neapolitanus, Augustus liparitanus, Hylarius teufanus, Valentinus amitermus, Maximilianus perusinus, Fortunatus suestanus, Innocentius ferentinus, Iocundus augustinus, Concordius mesitanus, Trigidus tauriganus, Vitalis fundanus, viticanus celemenis, Casius portuenis, Iohannes ariminensis, Aristus ostiensis, Proculeianus sepianis, Martirius traconensis, Candidus tiburtinus, Victor lunensis, Aprilis laterianensis, Asterius aquinatis, Asellus populoniensis, Grisogonus albanensis, Memor cassinuus, Amandus potentinus, Colonius forododiensis, Romanus numentanus, Helpidius voliternus, Vrsus reatinus, Iohannes turritanus, Cresconius tudertinus, Adeodatus siluecandide, Innocentius nauentis, Venerius pallensis, Iohannes spolitanus, Rogatus tauromenitanus, Eustasius cremonensis, Seruus dei foreuensis, Laurus vergomatis, Probus carcimeianensis, Eucarpus merefarpes, Dulcius sancti autimi, Rufertius agnatinus, Leucadius iniuricanus, Serenus nolanus, Eufadius galatinensis, Martianus acanus, Theotistos pessimitos, Futicius tranensis, Helpidius mence nenterius, Fortunatus anagninus, Myserius amorrius, Paschasius vulturnensis, Aquilas eudoxiados, Innocentius forosimpronensis, Quiriacus troodanensis, Felix nepesinus, Pios petenissensis, Hylarius tempranensis, Longinus ortissu, Iohannes neapolitanus, Talasius cesariensis, Constantinus militinensis, Musonius hissenus, Acatius arimatheus, Firminus termus, Adonius grauissu, Patricius tianensis, Iohannes artis, Theodotius naciazensis, Dorocheus neocesariensis, Aristomachus colenensis, Ciro cibistrinensis, Iohannes sebastensis, Ceccupius sebastanopolis, Iohannes polemnacus, Gradius cerassitenus, Atarbius talebuntis, Selenco amassenus, Anthonius amissenus

Explicit sexta synodus romana sub symmacho papa. Epistola eiusdem ad Laurentium mediolanensem archiepiscopum.

A

LECTISSIMO ATQVE CARISSIMO FRATRI LAURENTIO mediolanensis ecclesie archiepiscopo symmachus episcopus in domino salutem. Prodit religiose votum conscientie meae laudibus deuota pontificum assertio ingenii est deo obsequentibus mancipare quod loquimur, in quorum precibus forte angustus sermo prefulget imperitia, manifestat, tamen si absteineatur infantia quis mendicam narratione estimet quam vota locupletant. Sepe in facundie dotibus pauper inuenitur vena predicantis, & ediuerso thesaurus cordis irradiat in egestate verborum. Qui vice dei iudicat non deliderat picta alloquia, sed que infucatus commendat nitor ingenii, quia in his etiam sine amore blanditur eloquentia, in illis splendorem suum veritas nuda commendat. Siue falleris est omne quod dicat affectio ad vnguem fabricatur illa que volumus non tam specie recti habere quam similitudinem. Ad te venerabilis mihi antistes maxime sermo est cui immeritorum testimonio virtus cepit vocabulo in quo actus eloquitur vel quod qui nomen appellat. Proinde parentrum diligentia tuorum, prius te eligi voluit quam probari. Te olim secularibus inherere titulis castre sis sudor excoluit. Et ad ecclesie gubernacula pars aduersa solidauit, sicut dominus loquitur per prophetam. Qui in minimo fidelis, & in magno fidelis est, Te sacrum iudex & consilii comitem meruit & laboris. Bene initiandus altaribus & in laica conuersatione quod sacrum esset elegisti. Tu pudicitie in illa etate cultos inuentus es. In qua & lex obsequitur desideriis. Satis enim est pueritiae ambitum, quam licentia fulcit horreri, Christus milites suos quos in personam dulcis attollat inter acies, querit hostiles. Ascit ecclesie pontificem actibus implesti ante tempora dignitatis. Non aduena benignitas fuit que nature innixa radicibus de cano flore germen ostendit. Temporale enim est omne quod fingitur, perpetuum quod cum etate maturefcit. Non tibi sacerdotium rem doni credimus euenisse sed premii. Alii vulgari gratia lenocinante comedantur, tibi rigida circa culpabiles distinctio dedit affectum. Manet te singularis sapientia que licet generaliter optanda est, tamen existit in magistro necessaria, frustra monitoris personam suscipit qui impacti non preualet estimare pondus officii, vilissimus comparandus est nisi precellat scientia, qui est honore prestantior. Dedit tibi apicem res iudicii non fauoris, dignus pontifice est amor, quem censura conciliat. Deuouit institutoris genium, qui per solam gratiam vult placere. Tu his eruditus & formatus celi beneficiis plus agendo populum instituis quam docendo, Illa monita discipulorum conscientiam erudiunt que probantur exemplo. Sine pudore inuitat ad innocentiam, qui illam fuerit ipse sectatus. Te inter secreta penetralium quasi testem metuunt qui peccare disponunt. Nascentibus culpis metus, & reuerentia tua negat effectum. Qui inter exordia occurrit vitiis, & occasionem lapsum adimit, & concupiscentie purgat auctorem, hec beatitudini tue quasi strictim pro lingue mee commendatione

cōmendatione dedicaui. si precibus vite successus attulerit gestorum tubum plena me relatione consecrabo, vt que vniuersis nota sunt māsuri in posterū litteris quatin⁹ gaudeat acta secutura seruetur.

¶ Item epistola eiusdem ad liberium patricium.

SYMMACHVS EPISCOPVS ECCLESIE CATHOLICE VR
bis rome liberio patricio salutem. Cum pro veneranda religione conscientie verba dirigitis in aquileiensis electione pontificis & diuinis initiata lingua cultibus militat consecrando in ignoti nos diligentia sermonū vincla tenuerūt, quia nihil superat diuitiis quotiens aliquid probatus extulerit. Quid enī sententie sequaciū derelinquat quando iusticie obsequitur, cuius in examen definitio nō vocatur. Agitis bono conscientie quod vestro vix negatur imperio, Exiuit inter arbitros Marcellini venerabilis collega maximus hominū humilitate sublimor, & ne potestati fauor per aliquos ascriberetur interpretes, quod de proprio decerpit ingenio, laudati iunxit ad precium, Egistis mediocrē, ne precelli esset suscepta predicatio, clarissimorum testimonia vt vires accipiant culmina castigantur, felix sacerdotium cui faciem pretulit plena mens luminis. Beata conuersatio, que id circo in discussionem deducta est, vt tantoviro affabulāte superaret. Que nō didicisset saporē victorie, nisi subiacuisset incertis. Semper innocentibus gloriam aduersa peperunt, prouidet defensores fortissimos mediocris impugnatō. Sed quid epistole terminos loquacitate produxi, coactas lege paginas in humana concinnatione transgressus. Iungo & ego amplissimis partibus pro modulo exiguitatis proprie vobis celo obsequente consensum, & quod mirabile inter homines habetur cōsideratione vī attrahor ad amorē, inspirata mihi per alterū placere affectio, dum manet charitas imis inserta visceribus, pegrinante persona comitem se tamen celestis gratia desiderii iūgat, & dum cupitis datur affectus, aut veniat bonum pontificatus, aut faciat. Data, xviii. Calendas die, indictione, viii.

INCIPIVNT DECRETA HORMISDE PAPE.

- i ¶ Aduersus nestorii & Dueticetis blasphemias.
- ii ¶ De misterio trinitatis quid persone quid designent substantie.
- iii ¶ De diuitate & humanitate domini Iesu christi.

CLORIOSISSIMO ATQVE CLEMENTISSIMO FILIO IV
lino augusto hormisda episcopus. Inter ea que ad vnitatem ecclesie pertinent, propter quā deus demētie vestre elegit imperiū, in litteris cōtulistis, hoc quoq; venerabilis imperator cura fidei cui multipliciter vos studere declarastis, adiecit vt aliquorū preces perferēde ad humilitates mee noticiam iungerentur, quib⁹ vel quid questionis oriretur agnoscerem vel ad submouendū propolite consultationis ambigū responsum a me religiose sententie cōueniens redderetur, legi omnia sollicitudine qua decebat, & licet ad responsi plenitudinē sufficere potuisset, si illa tantū que ab auctorib⁹ sunt definita rescriberem, tñ vt religiosi propositi vestri remuneratē affectū non subtrahēdū credidi michi quoq; sermonis obsequiū. Capitulum primum.

¶ Quid enim est quod emergētibus Nestorii & Euticetis venenis paterna omisit instructio? Pene omnes impietates cum inuentoribus tam nefandorum dogmatū cōuenientia in vnū synodica decreta presserunt, nec vltius remansit locus vllus tam diris pfidie seminibus amputatis aut xpm dñm credere sine carnis fuisse veritate, aut eundem non & deū & hoīem de materni vteri intemerata fecunditate pdiisse, cum alter eorū dispensationē qua saluti sumus negādo quantū in ipso est irritam faceret, alter opinione cōtraria, sed impietate consimili in eodē dño nostro Iesu christo potestātē diuinā a vera humanitate secluderet, neq; ille recordatus quia palpandā carnē suā christus ostenderit, neq; ille euangelii memor verbū carnē factū esse dicentis, cui vox dñi indeficienter insonare debuerat quia dixit & docuit. Nemo ascendit in celum nisi qui de celo descendit, filius hoīs qui est in celo. Sepe hec & multis precedētū sunt cōprehenfa sententiis, Sed nec clementia vestra licet iam dicta sint, fastidiosē poterit repetita cognoscere nec nobis pudor ea que sunt a predecessoribus nostris predicata reuolūnn. i.